

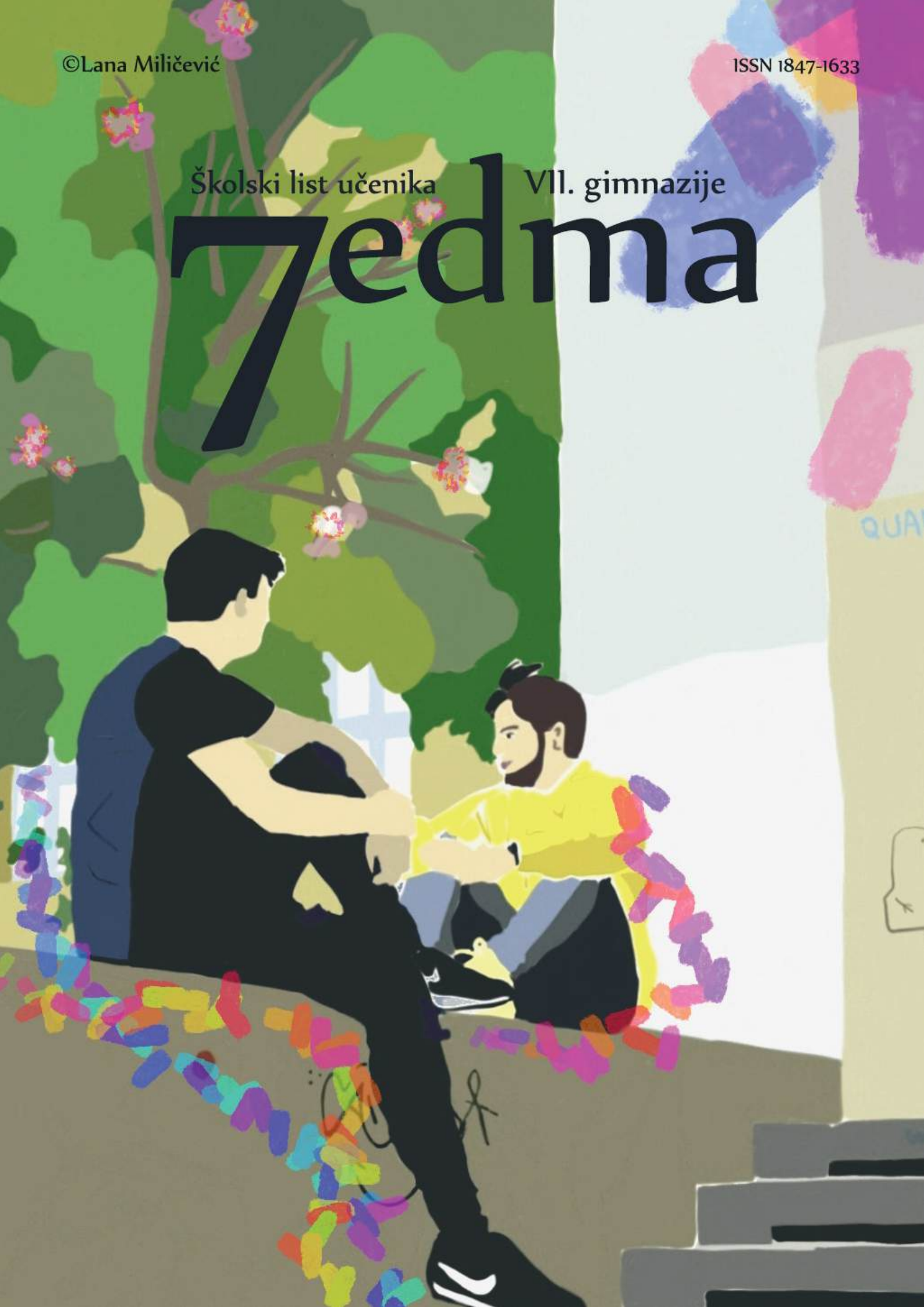
©Lana Miličević

ISSN 1847-1633

Školski list učenika

VII. gimnazije

7edma



Poštovani i dragi čitatelji školskoga lista,

Ovaj školski list zapis je o događajima, aktivnostima i projektima u školskoj godini 2018./2019. te priča o vrijednim, darovitim učenicima i njihovim nastavnicima.

Škola smo svi mi koji u njoj učimo i radimo, ugrađujemo misli i djela pomažući jedni drugima. Osim razvijanja obrazovnih kompetencija, njegujemo i odgoj učenika uz poticanje etičkih, estetskih i domoljubnih vrijednosti. Želimo da učenici osvijeste svoje talente, steknu prijateljstva za cijeli život i uvijek se s radošću sjećaju svoje VII. gimnazije.

Projektima kao što su humanitarne akcije, emisija na Radio Mariji te sportskim i drugim kulturnim aktivnostima potičemo učenike da prepoznaju i njeguju dobro u sebi i u drugima.

Obilježavanjem Dana sjećanja na žrtve Vukovara želimo da učenici zauvijek zapamte hrabrost i veličinu onih zbog kojih živimo u slobodnoj i neovisnoj Hrvatskoj.

Naši učenici postižu izvrsne rezultate na natjecanjima iz znanja, od školske do državne razine. Surađujemo s Uredom za informiranje Europskoga parlamenta, a kao „Škola ambasador“ djelujemo i izvan granica Lijepe Naše.

Ove godine nastavio se provoditi projekt STEM u Sedmoj kojim smo razvijali sklonost učenika prema prirodnim i tehničkim znanostima. Raznovrsnim projektima iz društveno-humanističkih područja potiču se učenici na razvijanje kreativnosti i čitačke kulture. U tome im, osim nastavnika, pomaže i knjižnica kao kulturno središte škole.

Naši učenici uče i izvan škole, na terenskoj nastavi upoznaju Hrvatsku i druge zemlje gdje se interdisciplinarnim pristupom povezuju nastavni sadržaji različitih predmeta.

Ponosna sam na sve ostvareno; vjerujem da ćemo i dalje uspješno ostvarivati zacrtane ciljeve na dobrobit svih.

Dragi čitatelji, pozivam vas da bolje upoznate našu školu i uronite u stranice ovog školskog lista te uživajte čitajući ga.

Zahvaljujem svima koji su doprinijeli školskom listu, osobito našim učenicima i nastavnicima te Mariji Novokmet, prof. koja ga je strpljivo uređivala.



Ravnateljica
Ivka Nevistić, prof.

IMPRESSUM

SEDMA, list učenika VII. gimnazije, god. 13., br. 13, rujan 2019.

Izdavač: VII. gimnazija, Zagreb, Križanićeva 4

Za izdavača: Ivka Nevistić, prof.

e-mail škole: sedma@skole.t-com.hr

e-mail novinarske grupe: sedma.novinari@gmail.com

Facebook stranica: VII. gimnazija

Instagram profil: @sedmagimnazija

Odgovorna urednica: Marija Novokmet, prof.

Glavna urednica: Lana Miličević, 4.b

Uredničko vijeće: Elena Miklečić, 2.b, Pavla Pervan, 2.a, Marta Pisk, 2.d, Karla Ujević, 3.c, Anđela Vidović, 3.c, Adrian Vukelja, 1.b

Naslovnica: Lana Miličević, 4.b

Shpitz.sedma: Elena Miklečić, 2.b, Marija Novokmet, prof.

Fotografije: Marija Novokmet, prof., Mia Barbarić, 4.f i arhiv novinarske grupe

Fotografija maturanata: Marija Novokmet, prof.

Stručna suradnica: Lidija Dizdar, prof.

Priprema za tisak

i grafičko oblikovanje: Dario Jelusić

Tisak: Škola za grafiku, dizajn i medijsku produkciju

Naklada: 30 primjeraka

SADRŽAJ

IN MEDIAS RES3
(O školi u kontekstu situacije u Hrvatskoj/svijetu)

PONOSNA ŠKOLA 4
(Dičimo se i ponosimo bivšim i sadašnjim učenicima i profesorima)

VIŠE OD ŠKOLE 11
(Učimo, debatiramo, čitamo, pomažemo)

OBILJEŽAVAMO 25
(U Sedmoj nema važnog događaja kojeg se ne sjetimo)

TEMA BROJA:
DEPRESIJA I MLADI 28
(Istražujemo uzroke i posljedice depresije u mladima)

PUTUJEMO I UČIMO31
(Upoznajemo svijet i upijamo nova znanja)

SLOBODNO VRIJEME 38
(Putujemo, slušamo, gledamo, treniramo, zabavljamo se, pratimo špicu)

BIT ĆE NEŠTO

PRVA GENERACIJA

Nakon četiri duge kratke godine iz Sedme izlazi prva generacija maturanata koju je u potpunosti iznjedrila naša više ne toliko nova ravnateljica Ivka Nevistić. Iako njen zadatak sigurno nije lagan, mi smo se dobro snašli, a vjerujemo da je i ona. Nemam što dodati osim da poželim svojoj generaciji sreću u daljnjem školovanju, a školi u radu i suočavanju s novim izazovima! Ovo su neki od njih...

SEDMA ZA ŽIVOT

Osim učenika, ove su godine učili i naši profesori. Naime, morali su završiti radionice i tečajeve za rad po načelima predstojeće obrazovne reforme, što uključuje promjenu nastavnog sadržaja, digitalizaciju, povećanje informatičke pismenosti... Što vrijeme ide dalje, i što je reforma bliže, to smo mahom skeptičniji. Kako i ne bismo bili, kad ćemo u prvom srednje na nastavi hrvatskog jezika obrađivati Marinkovića, a u nižim razredima osnovne ne

moramo djeci omiljenog Malog princa ili Ježevu kućicu. I to, izgleda, na tabletima.

ŠTO NAKON?

Otići "van" raditi ili ostati ovdje? Uvažava li se znanje i trud ili nešto treće? Vrijedi li uopće truditi se? - samo su neka od pitanja koja bi u nama trebala pobuđivati zabrinutost, ljutnju ili strah, a zapravo smo na njih otupjeli. Postalo nam je "pod normalno" u toj mjeri preispitivati i banalizirati svoje životne ciljeve jer malo tko još ima povjerenja u svijet i ljude oko sebe. Ipak, ostaje mogućnost da se sami za nešto izborimo. Ovo vam ne govorim zato što pišem za školski list, već zbog svojeg i tuđeg iskustva:

Radite. Učite. Radite još malo više. Bit će nešto.

Lana Miličević, 4.b



Ilustracije:
Pavla Pervan, 2.a
i Lana Miličević, 4.b



Rezultati ovogodišnjih državnih natjecanja

povijest: Lucija Benković, 1.c (3. mjesto), mentorica Sanja Botica, prof.
kemija, kategorija „Samostalni istraživački rad“:
 Ema Mlinarić, 2.b (5. mjesto), mentorica Lana Šarić, prof.
engleski jezik: Zrina Ivanda, 4.c (12. mjesto), mentorica Barbara Koričančić, prof.
matematika: Nika Kramar, 1.c (17. mjesto), mentorica Jadranka Miletić, prof.

Čestitamo svim učenicima i njihovim mentorima. Želimo im sjajne rezultate i dalje!



Pokaži svoju glumačku stranu!

Iako mi ovo nije bilo prvo natjecanje na LiDraNo smotri, osjećaji prije samoga nastupa uvijek su isti. Uzbuđenje i lagana nervoza prisutni su kod svih glumaca, razlika je samo u tome što ih neki mogu

bolje prikriti od ostalih. Lagana nervoza samo znači da vam je stalo do vašeg nastupa i da želite dati sve od sebe. Na ovogodišnjoj općinskoj razini izveo sam monolog iz pripovijetke „Pravda“ Vladana

Desnice. On govori o pravdi, odnosno, nedostatku pravde jednog nedjeljnog popodneva i problematici pravednika. Nadao sam se da ću postići bolji rezultat sa spojem interesantne teme monologa i osobne izvedbe istoga, no, konkurencija je bila žestoka. Zasigurno ću se vratiti sljedeće godine i, nadam se, nadmašiti svoja očekivanja. Zahvaljujem profesoricu hrvatskog jezika i mentorici Katarni Slade na pozivu. LiDraNo je odlična prilika u kojoj se bilo tko može okušati na „daskama koje život znače“ i pokazati svoju glumačku stranu. Najbitnije je sudjelovanje i promicanje glume kod mladih, tako da pozivam sve koji su zainteresirani da se prijave na natjecanje sljedeće godine. Osjećaj je nezaboravan, a stečeno iskustvo neprocjenjivo.

Marko Kordić, 3.e



S ADRIANOM NA LIDRANU

Prijavi se i ti!

Svatko kad-tad naiđe na osobu koja u njemu potakne nešto novo i drukčije. Moj guru za LiDraNo bila je profesorica hrvatskog jezika u osnovnoj školi koja je istovremeno bila i voditeljica literarno-novinarske grupe. Moja iskustva s LiDraNom sežu od 6. razreda i prvih pokušaja novinarskog istraživanja. Pozitivna i ohrabrujuća strana ove sekcije bila je potpuna sloboda u odabiru i realizaciji tema.

Prvi uspjesi vezani su uz problemski članak na temu „Džeparac - Da ili Ne“ kojim sam dospio na županijsku razinu natjecanja. Zanimalo me kako vršnjaci doživljavaju džeparac. U 7. razredu prijavio sam novi problemski članak na temu „Stres izazvan lošom ocjenom ili svađom“, prošao na županijsku razinu natjecanja te sam bio predložen za državnu razinu.

Iduće godine prijavio sam istraživački članak na temu „Mali otok krije veliko bogatstvo i jednu spužvaricu“ i ostvario pun pogodak jer sam bio među učenicima nagrađenim za sudjelovanje na Državnoj smotri u Primoštenu 2018. Motivacija za ovaj rad proistekla je nakon posjeta otoka Krapnja te slučajnog susreta s jedinom i posljednjom spužvaricom u Hrvatskoj. Želio sam upoznati čitateljstvo s višestoljetnim tradicionalno-obiteljskim zanatom spužvarstvom te prikazati svu njegovu ljepotu i opasnosti koje prijete prilikom izlova spužvi.

Do samog trenutka izlaska pred povjerenstvo, u hotelskoj sobi ispred ogledala vježbala se za nastup – pazi se na govor tijela te na razgovjetno, tečno, smireno čitanje dijela članka. Osim znojnih dlanova i knedle u grlu te brige o tome hoće li zadnji nastup ispasti onako kako je planirano, sve je ostalo bilo savršeno.

Moje zadnje iskustvo s natjecanja, ali ne i posljednje, bilo je ove školske godine s problemskim člankom „Imaju li knjige zube??“ ili „Anketa o čitalačkim navikama mladih srednjoškolaca“ i šaljivom baladom „Balada o zagorenom mlijeku“. I balada i članak dospjeli su do

županijske razine, no članak je bio predložen i za državnu razinu.

Članovi povjerenstva uglavnom su pisci za djecu, novinari ili profesori. Neizvjesnost je velika, kao i konkurencija. Iako je Balada pobrala dobre ocjene, čudan mi je bio razlog zbog kojeg nisam prošao dalje: „Balada je izvrsna, prikaz katastrofe koja vlada u trenutku kada mlijeko pokipi prikazan je na komičan i originalan način, ali ti si mlad, pred tobom je još novih izazova i ako prođeš, mogao bi se umisliti“.

Osim trodnevnog putovanja na more kao jednog motivacijskog faktora za sudjelovanje na Državnoj smotri, opravdanih izostanaka, uvijek ću istaknuti druženje s vršnjacima i sklapanje novih prijateljstava. Ozračje koje vlada u trenutku ocjenjivanja napeto je do samog kraja – kao u Saboru, nikad ne znate što će se dogoditi. U svakom slučaju, treba biti zanimljiv i originalan te oprezan prilikom odabira teme.

Adrian Vukelja, 1.b



STIPENDISTICA GRADA ZAGREBA

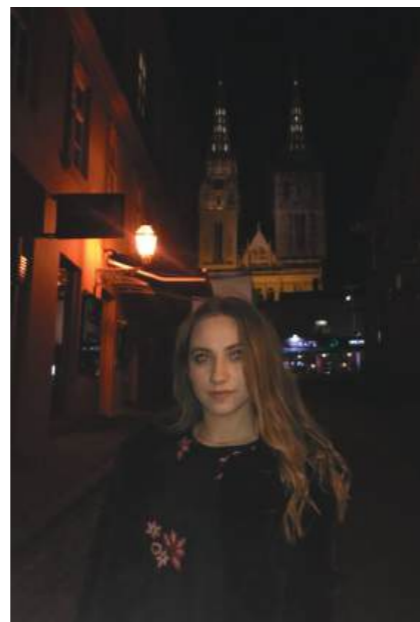
Trud se isplati

Marta Šiljeg, 4.b, učenica je naše gimnazije i stipendistica Grada Zagreba. Jedan od kriterija za dobivanje stipendije jest visok prosjek ocjena, a dodatni bodovi dobiju se za pohađanje dviju škola, npr. glazbene ili plesne. Plasman na natjecanjima također dobro dođe, a prije svega potrebno je napisati životopis. Iz razgovora s Martom doznali smo tajnu njenog uspjeha

Marta je za stipendiju doznala od Nine Matić, koja je prošle godine dobila stipendiju kao i ona ove godine. Dobila ju je na temelju ocjena, bila je na nekim županijskim natjecanjima te u životopisu navela sudjelovanje u nekim projektima, npr. STEM projektu. Osim što je posvećena učenju, do prije dvije godine trenirala je ples i išla na

tečaj španjolskog jezika. Školske obveze i privatni život uspijeva uskladiti tako što teže predmete više prati na satu te se priprema za ispite nekoliko dana ranije. Do četvrtog razreda već je naučila način rada svih profesora pa se znala organizirati i imala je vremena za sve. Za maturu se pripremala od 11. mjeseca, odlazila je na pripreme četvrtkom, petkom i subotom, a u vrijeme ovog razgovora izjavila je da još samo treba početi učiti. Želja joj je upisati medicinu ili stomatologiju u Zagrebu ili Rijeci. Nije bila sigurna što bi upisala, no zadnje dvije godine zna da želi ovo. „Roditelji su mi liječnici pa sam i od njih možda dobila mali poticaj.“ Marta je dokaz da se trud isplati, a mi ćemo se svakako potruditi saznati kako joj je protekla matura i upis na fakultet.

Ana Marija Žmegač, 4.e
i Marija Bačlija, 4.e



NA ISABS-OVOJ KONFERENCIJI

Čast i poticaj

Ovogodišnja 11. "ISABS-ova konferencija" o forenzičkoj i antropološkoj genetici i individualiziranoj medicini (11th ISABS Conference on Forensic and Anthropologic Genetics and Mayo Clinic Lectures in Individualized Medicine) održana je od 17. do 22. lipnja u Splitu. Sudjelovalo je više od 600 uglednih znanstvenika, a među njima i četiri dobitnika Nobelove nagrade. Moja mentorica, profesorica Vlatka Kuhar i ja bile smo samo tri dana zbog odlaska na naturalno putovanje. Predstavile smo rad „Papučica (Paramecium aurelia) u evolucijskoj poveznici – sposobnost odgovora na različite frekvencije zvuka“ (Paramecium /Paramecium aurelia/ in evolutionary linkage - ability to respond to different sound frequencies) i slušale zanimljiva predavanja Manolisa Kellisa te predstavnika Klinike Mayo. Svoja znanstvena otkrića izložili su nobelovci – prof. dr. Ada Yonath, prof. dr. Paul Modrich, prof. dr. Robert Huber i prof.

dr. Avram Hershko. Oduševila su me postignuća prof. dr. Ade Yonath koja je govorila o otpornosti bakterija na antibiotike. Navečer istog dana na svečanoj večeri profesorica Kuhar i ja primile smo prestižnu nagradu The ISABS Future Scientist Award. Sudjelovati na konferenciji znanstvenika iz cijelog svijeta na kojoj su predstavljena najnovija medicinska otkrića iznimna je čast i povlastica te izvrstan poticaj za daljnje bavljenje medicinom i znanosti.

Matea Bürger, 3.d



NOVA LICA SEDME

Nešto kratko

Dominik Došen



Mjesto rođenja: Zagreb
Nadimak: oduvijek su me zvali po prezimenu
Najdraža knjiga: Put kojim se rjeđe ide - Morgan Scott Peck
Najdraža glazba: klasična, kubanska, a bend Pink Floyd
Najdraži film: Privedite osumnjičene
Najdraža hrana: azijska, pogotovo kineska
Najdraže odredište: Kina
Zemlja koju želite posjetiti: Kuba
Najdraži sport: nogomet

Martina Lenard

Mjesto rođenja: Zagreb
Nadimak: Martinče
Najdraža knjiga: 2666 - Roberto Bolaño
Najdraža glazba: blues i rock
Najdraži film: Vrana
Najdraža hrana: kineska
Najdraže odredište: Beč
Zemlja koju želite posjetiti: Australija
Najdraži sport: atletika

Lucija Hranjec



Mjesto rođenja: Čakovec
Nadimak: nemam ga
Najdraža knjiga: Kiklop - Ranko Marinković
Najdraža glazba: bossa nova, soul funk
Najdraži film: Sjever, sjeverozapad
Najdraža hrana: meso i povrće
Najdraže odredište: Rim
Zemlja koju želite posjetiti: Japan i Južna Amerika (Čile, Peru)
Najdraži sport: atletika

Zrinka Živković



Miroslav Uremović



Mjesto rođenja: Zagreb
Nadimak: Miroslav su me u životu zvali jedino roditelji, i to kada su bili ljuti na mene. Uglavnom me svi zovu Miro, a u školi, kada smo svi imali djetinjaste nadimke, ja sam bio Uremkas.
Najdraža knjiga: Tihi Don - Mihail Aleksandrovič Šolohov
Najdraža glazba: trenutno uživam u pločama Olivera Mandića
Najdraži film: Forrest Gump
Najdraža hrana: pileтина na kijevski
Najdraže odredište: Kuba koju svakako preporučujem.
Zemlja koju želite posjetiti: Butan
Najdraži sport: nemam ga

Mjesto rođenja: Zagreb
Nadimak: Zrinči, Rose
Najdraža knjiga: Mali princ, Ubiti pticu rugalicu, Stranac, Nepodnošljiva lakoća postojanja
Najdraža glazba: pop glazba
Najdraži film: Oficir i džentlmen, Uljezi
Najdraža hrana: škampe na buzaru i zagorski štrukli po receptu moje mame
Najdraže odredište: otok Prvić, Zadar
Zemlja koju želite posjetiti: Grčka, Indija, Kuba
Najdraži sport: trčanje, plivanje, odbojka

Nešto dugo

Što vas je privuklo vašem studiju i kako to da ste postali profesori?

Dominik: Znatiželja i ljubav prema glazbi privukli su me Muzičkoj akademiji. Profesor sam postao zato što sam želio napredovati i prenositi ljepotu glazbe. Nije mi to oduvijek bila želja, ali držao sam instrukcije i mnogo ljudi me je pohvalilo pa se ljubav rodila.

Lucija: Studiju me privukla ljubav prema povijesti, a profesor sam postala zato što volim taj oblik rada s ljudima, pogotovo mladima.

Martina: Studiju me najviše privukla književnost, a predavanju to što volim otkrivati nove svjetove učenicima. Uz pomoć knjige možeš putovati svugdje, želim to prenijeti učenicima.

Miroslav: Okidač moje ljubavi prema geografiji bio je moj osnovnoškolski profesor geografije. Pri upisivanju fakulteta smjer profesora geografije nametnuo mi se sam. Trenutno mi se sviđa tu gdje jesam, no u budućnosti, iako to ne zvuči lijepo, ne bih se volio vidjeti na mjestu profesora.

Zrinka: Kao dijete uvijek sam se igrala da sam zubarica ili profesorica. Na kraju je ipak prevagnuo profesorski poziv zbog dinamičnosti razreda, raznih izazova koje taj posao nosi i širenja granica, vlastitih i učeničkih.

Kakav ste tip učenika bili?

Dominik: Samopouzdan i ekstrovertiran. Učio sam samo ono što me zanimalo. Nažalost, nisam shvaćao da su i ostali predmeti bitni te sam kasnije sam morao nadoknađivati zaostatke.

Lucija: Bila sam jako sramežljiva i introvertirana, pomalo nesigurna, nisam se voljela isticati.

Martina: Veliki štreber, ona od koje se uvijek posuđuju bilježnice.

Miroslav: Ukratko rečeno, bio sam tip učenika kojeg ne želim prepoznati u vama. Uvijek sam se trudio oko onog što me zanimalo, no nisam bio primjer pravog odlikaša.

Zrinka: Bila sam organizirana i pedantna. Voljela sam književnost, jezike i biologiju, a matematika i fizika nikako me nisu zanimale niti sam se snalazila u njima.

Profesorice Hranjec Seifert, kako to da ste se jedno vrijeme bavili glumom, s obzirom na sramežljivost?

Lucija: Ne znam, nemam objašnjenje. Mnogi glumci privatno su jako zatvoreni, a na van otvoreni i glasni. Oduvijek sam htjela upisati glumačku akademiju, ali su mi roditelji savjetovali da upišem nešto „sigurnije“. Za vrijeme studija otišla sam na audiciju za ulogu Anđe u seriji „Zauvijek susjedi“ i dobila je. Kasnije me gluma više nije privlačila, iako se divim tom pozivu i glumcima.

Profesore Došen, uz posao profesora glazbenog u našoj školi, bavite se glazbom i izvan škole. Recite nam nešto više o tome.

Dominik: Vanjski sam suradnik u opernoj putujućoj skupini Opera B.B., surađivao sam s HNK-om u Varaždinu, zborom HRT-a, pjevam u profesionalnom zboru te sam vanjski suradnik kazališta „Gavella“. Osim školskog, vodim još dva zbora i član sam dua koji nastupa na vjenčanjima u crkvi i na raznim događanjima.

Načuli smo da ste se i Vi, profesore Uremoviću, bavili glazbom i svirali u bendovima.

Miroslav: Da, jedno vrijeme svirao sam bubnjeve u nekoliko bendova. Iza mog rada u reggae glazbi ostao je jedan snimljeni album, a jedna pjesma dospjela je i na ploču. Jako sam ponosan na te uspjehe i nadam se da ću jednoga dana moći to pokazati svojoj djeci.

Recite nam nešto o sebi što nikada nitko ne bi pomislio.

Dominik: Uvijek mi je neugodno na prvu s ljudima.

Lucija: Kao što sam rekla, bila sam abnormalno sramežljiva. To je moja najveća tajna.

Martina: Bavila sam se atletikom u srednjoj školi.

Miroslav: Iako svi misle drugačije, ne mogu zakucati koš u košarci.

Zrinka: Obožavam nogomet i strastvena sam navijačica Liverpoola i Milana.

Čime je ispunjeno vaše slobodno vrijeme?

Dominik: Kada uspijem uhvatiti slobodnog vremena, volim pogledati dobru seriju.

Lucija: Odlascima u dječje parkove i na igrališta sa svoja dva sina.

Martina: Dobrom glazbom i knjigom.

Miroslav: Slobodni trenutci uvijek su ispunjeni glazbom, a duži periodi putovanjima koja su neizostavan dio mog života.

Zrinka: Boravkom u prirodi na svježem zraku, druženjem s prijateljima ili posjetima nekoj zanimljivoj izložbi, kinu.

Imate li osobinu ili naviku koje biste se voljeli riješiti?

Dominik: Brzopletosti.

Lucija: Pretjeranog analiziranja. Nekad se zamaram nevažnim sitnicama.

Martina: Perfekcionizma.

Miroslav: Mnogo njih. Kada bih morao odabrati jednu, bila bi to pretjerana posvećenost poslu, a nije dovoljno vrednovan. Nekada me to razočara, no ne mogu se manje truditi jer je to dio mene.

Zrinka: Ponekad mi je teško organizirati vrijeme, tako da bih istaknula kašnjenje, brzopletost i otkazivanje dogovora.

Koju svoju karakternu osobinu najviše volite?

Dominik: Otvorenost prema ljudima i novim spoznajama. Volim istraživati.

Lucija: Strpljivost, malo me toga može izbaciti iz takta.

Martina: Upornost.

Miroslav: Sa mnom se uvijek o svemu može raspraviti te ću priznati kada sam u krivu. Time sam si otvorio mnoge puteve za napredovanje.

Zrinka: Upornost, snalažljivost, tolerantnost, zaigranost i strpljivost.

Što je to što vas svakoga dana tjera iz kreveta i motivira da odete na posao?

Dominik: Želja da svaki dan iskoristim kao da mi je zadnji i budem bolji u svom poslu.

Lucija: Ljubav prema životu.

Martina: Moji učenici.

Miroslav: Uglavnom su to reakcije učenika. Vrlo je motivirajuće kada netko prepozna trud i uloženo vrijeme. To je motiv koji goni i većinu profesora – pozitivna povratna informacija.

Zrinka: Miris svježih skuhanih kave kakvu samo tata zna skuhati, neodoljivo.

Koju biste stvar promijenili u svom poslu?

Dominik: Volio bih da je u našem obrazovnom sustavu naglasak više na kritičkom promišljanju, a ne bubanju činjenica.

Lucija: Odnos prema nastavnicima. Zaslužili su puno veći značaj u društvu. Njihov posao se sve manje i manje cijeni, što nije dobro ni za njih ni učeničke.

Martina: Administraciju i birokraciju.

Miroslav: Postoji mnogo problema u školskom sustavu, no ja nisam na poziciji i u mogućnosti da išta učinim. Ne znam hoće li se ikada išta promijeniti te ako hoće, koliko će to oduzeti vremena i novaca.

Zrinka: Voljela bih da imam više sati na raspolaganju da u miru mogu proći sve gradivo te više kreativnog i izvanučioničkog rada na zanimljivim i korisnim projektima.

Postoji li nešto što vas strašno može razljutiti?

Dominik: Nepravda i nepoštovanje.

Lucija: Agresija.

Martina: Nedosljednost, nepridržavanje dogovora, bahatost.

Miroslav: Mnogo stvari. Ipak, najčešće držim svoj snažni temperament pod kontrolom. Strašno me ljuti nepoštovanje dogovora i izbjegavanje obveza i zato uvijek sa svojim učenicima pokušavam ostvariti odnos u kojima će dobra energija i red biti usklađeni.

Zrinka: Ljudska sebičnost, glupost, dvoličnost i neempatičnost.

Što mislite, kakvo mišljenje vaši učenici imaju o vama?

Dominik: Najbolje je njih to pitati. Nadam se da imaju dobro, ali tko zna. Uvijek se nađe netko tko nije baš zadovoljan, nitko se ne može svima svidjeti.

Lucija: Jako kratko sam tu pa ne mogu to još razabrati. Sigurno me se ne boje.

Martina: Da sam opuštena profesorica s kojom mogu razgovarati o svemu.

Miroslav: To ne mogu znati. U većini slučajeva ostvaren je kvalitetan odnos, no nadam se da shvaćaju da sam i ja samo čovjek koji zna pogriješiti, ali je voljan svoje greške ispraviti.

Zrinka: Mislim da imam jako dobar odnos sa svojim učenicima. Uz marljiv rad, uvijek se nađe mjesta za dnevnu dozu smijeha, bez toga ništa.

Postoji li nešto čega se bojite?

Dominik: Visina i dubina. Nepoznatog.

Lucija: Ne. U svojoj vjeri našla sam odgovor da se ne bih trebala bojati.

Martina: Neodgovornih u prometu.

Miroslav: Mislim da nema ničega konkretnog, no postoji čudna fobija koju nekada primijetim. Budući da nisam pretjerano nizak, često sam se, hodajući šumom, prestrašio da će mi grane iskopati oči.

Zrinka: Nerada i samoće, miševa i zmija.

Imate li planove za svoju budućnost?

Dominik: Trenutno mi je dobro gdje jesam, volio bih u tome biti što bolji. Postoji mnogo opcija za dalju budućnost, ali još ništa nije odlučeno. Bitno mi je da napredujem.

Lucija: Imam bezbroj planova, ali zasad će ostati tako kako je. Htjela bih još dugo raditi ovaj posao i putovati.

Martina: Želim napredovati u karijeri i obrazovanju.

Miroslav: Postoje neki privatni planovi, no ne bih volio prerano govoriti o njima. Siguran sam jedino da ne bih volio svoj život provesti na mjestu profesora, ne jer me to ne ispunjava, što je svakako suprotno od istine, već postoje neke mane tog zanimanja preko kojih ne mogu prijeći.

Zrinka: Planovi postoje, ali vidjet ćemo kako će se razvijati situacija u školi. Tko zna gdje će me život odnijeti, ali voljela bih naći svoje mjesto pod suncem u školi.

Možete li dati savjet svojim učenicima?

Dominik: Neka budu radoznali. Ako se ispravno postave, učenje može biti zabavno.

Lucija: Trebaju biti dragi, dobri, poštteni ljudi, ali nikad ne zaboraviti da se rad uvijek isplati.

Martina: Ustrajte u svojim ciljevima bez obzira na to što vam drugi govore, čitajte i slušajte glazbu na engleskom jeziku.

Miroslav: Volio bih da shvate da se u njihovim godinama svakako isplati truditi. Možda im se nekada čini da se njihovo uloženo vrijeme i trud ne nagrađuju koliko zaslužuju, ali bitno je steći radne navike, biti discipliniran i ne stati nakon neuspjeha. Svi se moramo čitav život dokazivati i shvatiti da se nije uzaludno truditi.

Zrinka: Budite skromni, strpljivi i uporni, kritični i znatiželjni. Slijedite svoje snove i slušajte srce jer samo strast s kojom obavljate bilo koji posao može vas dugoročno usrećiti. I da, nikad ne gubite nadu ni osmijeh s lica.

Razgovarali:
Marta Pisk, 2.d,
Karla Ujević, 3.c,
Adrian Vukelja, 1.b

ODLAZAK U MIROVINU

„Otkuda putuješ?“



Prvo lice koje bismo ugledali na ulasku u školu. Često smo razgovarali s njom i smijali se. Svima nam je prirasla srcu, uživali smo u njenom prisustvu. To je teta Marica, jedna od mnogih koji su obilježili našu školu, žena koja je dugo radila na porti, a sada ide u zasluženu mirovinu. Kada smo bili prvaši, ponekad nas nije htjela pustiti u učionice nakon početka nastave. Iako nas je to u početku znalo naljutiti te nam se činilo strogo i nepravedno, s vremenom smo shvatili da se radi o jako dragoj osobi koja nam često i popušta.

„Ja samo kažem: Nemojte kasniti, sjedit ćete na klupi i opet ih pustim“, kaže teta Marica. Otkrila nam je da joj je bilo odlično raditi ovdje te da će otići s puno uspomena od kojih ne može izdvojiti najdražu. Pamtit će nas po dobrim učenicima i profesorima, a jedino što ju je znalo naljutiti bilo je kada bi netko kasnio i uz to još bio bahat. Svima nam je poznato njeno uobičajeno pitanje za vječite kasniocice: „Otkuda putuješ?“ Što je vaše mjesto stanovanja udaljenije od škole, to je srce tete Marice mekše, a mogućnost odlaska na nastavu veća. Teta Marica

može se pohvaliti odličnim pamćenjem lica jer zna sve učenike i profesore ne samo naše, već i II. gimnazije. Htjeli smo saznati tko je među nama njen „miljenik“, no, očekivano, svi smo joj jednako dragi. Ipak, veseli se biti sa svojim unučićima s kojima od sada planira provoditi vrijeme. No, škola će joj nedostajati te će nas se sjetiti. Teta Marica, sjetit ćemo se i mi vas, drago nam je da ste bili dio naše škole. Više nećemo kasniti!

Paula Reljić, 4.d

Ukratko o novoj tajnici



Ime i prezime: Ines Brandšteter

Nadimak: najbliži me zovu Nises po nadimku koji sam dobila od malog nećaka

Mjesto rođenja: Vinkovci

Fakultet: Pravni fakultet u Osijeku

Radno iskustvo: prvo radno iskustvo stekla sam u Srednjoj strukovnoj školi Vinkovci, a posao tajnika nastavila u XVIII. i XVI. gimnaziji u Zagrebu

Dojmovi o Sedmoj: s obzirom na dosadašnje radno iskustvo, mislim da sam se dobro snašla u VII. gimnaziji. Sviđa mi se visoka razina organiziranosti te složna i ugodna radna okolina

Nešto o poslu: Posao tajnika odgovoran je i opsežan, a želim se i dalje usavršavati i stjecati nova znanja.

Volim svoj posao, zadovoljna sam njime!

Slobodno vrijeme: Knjige, predstave, filmovi, glazba, koncerti, boravak u prirodi, vožnja bicikla i putovanja

Knjiga: jedne od najdražih su mi Zločin i kazna - Fjodor Mihajlovič Dostojevski i Ispričat ću ti priču - Jorge Bucay

Film: Rear Window, Roman Holiday i To Kill a Mockingbird

Glazba: strani i domaći rock

Putovanja: Imala sam prilike upoznati više metropola od kojih mi se najviše sviđio Pariz. Zemlja koju želim posjetiti je Island

Zanimljivost: Veliki sam ljubitelj kolača i slastica!

Marija Novokmet

NA RAZMJENI U MICHIGANU

Ležernije i raznovrsnije – prijavite se za razmjenu

Maturant Faris Šećerkadić prošlu školsku godinu proveo je na razmjeni učenika u blizini glavnog grada savezne američke države Michigan - Lansinga. Potaknule su ga priče bratića Luke koji je bio na istom programu razmjene mladih, a sada i sam poručuje: „Svima koji su u dvojbi savjetujem da se prijave za razmjenu jer ne mogu ništa izgubiti, već samo postati bogatiji za još jedno iskustvo i upoznati mnogo novih ljudi!“

U nešto manje od godinu dana koliko je proveo na razmjeni Faris je bio u dvije „zamjenske“ obitelji, što je dio programa u kojem je sudjelovao. U jednoj je proveo četiri mjeseca, a u drugoj gotovo sedam te je u potpunosti preuzeo njihov životni stil i navike. Šetao je psa, pomagao u kućanskim poslovima i družio se s jedanaestogodišnjom „sestrom“ i devetogodišnjim „bratom“.

Pohađao je Madison High School s oko 1500 učenika i mnogim sadržajima. Nastava je trajala od 7:40 do 14:40, a svakodnevno bi odslušao pet predavanja iz različitih predmeta pojedinačnog trajanja od sat i pol. Iako nam se to može činiti naporno, Faris objašnjava kako je ondje obrazovni sustav puno drugačiji: „Ležernije je nego ovdje i puno sam stvari zapamtio na satu jer bismo novo gradivo učili uz pomoć igre. Na biologiji smo učili DNA, RNA, translaciju i stvaranje proteina s kuglicama, a sat fizike i kemije nije prošao bez bar jednog pokusa.“

Ne postoji podjela na razrede, učenici odabiru predmete koje žele slušati, a bitno je da popune raspored. Faris je bio senior, pohađao je 4. razred. Mature nema, već je školska godina podijeljena na tri dijela nakon kojih se pišu testovi. Učenici sami odabiru kada će pisati ispit iz kojeg predmeta, a moraju skupiti određeni broj bodova i položiti obvezne predmete kako bi maturirali.

Tijekom četverogodišnjeg srednjoškolskog obrazovanja imaju sedam razina matematike, a do četvrte godine mora se doći do najmanje pete razine. Postoje četiri različita likovna predmeta i dva glazbena – teorijski predmet i školski bend koji čini 150-ak učenika i u kojem se može naučiti svirati instrument. „Najviše mi se sviđjelo šest varijanti tjelesnog, timski sportovi, individualni, teretana... Neizmjereno mi je drago

bilo nastaviti s plivanjem, koje treniram osam godina i sudjelovati na natjecanjima“, rekao nam je Faris. Na državnom natjecanju osvojili su 11. i 13. mjesto u štafeti, na čemu je zahvalan odličnom treneru. Prva dva mjeseca, dok je sezona bila u tijeku, igrao je tamo iznimno popularan američki nogomet. Utakmice bi otvarao nastup navijačica i školskog benda, a dolazilo bi nekoliko stotina učenika. Negdje u blizini uvijek bi se našla školska maskota - *bulldog*.

Kada bi morao odabrati najdražu aktivnost među mnoštvom sadržaja koje je škola nudila, to bi bila robotika. Grana se u dva smjera; *inter robotics* i *competitive robotics*, a Faris je pohađao obje. *Inter robotics* je za veću skupinu učenika za učenje koji se međusobno natječu s malim robotima za razliku od *competitive robotics* koja je namijenjena manjoj skupini koja se priprema za internacionalna natjecanja. Na natjecanju *First Robotics Competition* Faris je dizajnirao robota od 60 kg, a ostatak ekipe ga je dizajnirao.

S prilagodbom nije imao problema te je u Michiganu imao tri najbolja prijatelja s kojima je slušao nastavu kemije. Na pitanje bi li se vratio, odgovara: „Sigurno bih opet išao van na razmjenu, ali ne na isto mjesto. Mogao bih nastaviti školovanje u inozemstvu, ali nisam siguran jer se radi o odluci od životne važnosti.“

Elena Miklečić, 2. b



NA RAZMJENI U KANADI

Ne može ispasti loše!

Još od malih nogu sanjam o studiranju u Americi, a prije nekoliko godina počela sam razmišljati o razmjeni. Slučajno sam naišla na stranicu organizacije koja se bavi provedbom programa razmjene mladih te poslušala iskustva poznanika koji su se već okušali u tome. U početku se nisam dvoumila jer mi je to bilo ostvarenje snova. No, vremenom sam počela sumnjati u sebe – pitala sam se hoću li previše toga propustiti u godini izbjavanja iz Hrvatske. Obitelj i prijatelji podržali su me pa sam shvatila da ću puno više toga doživjeti nego što ću propustiti.

Ideja mijenjanja obitelji nije mi se odmah svidjela: tek što se navikneš na jedan način života, moraš seliti. Kasnije sam shvatila da je razlog tomu nastojanje da boravak na razmjeni doživimo na više načina. Trenutno sam u svojoj drugoj i zadnjoj obitelji. U prvoj obitelji imala sam dva mlađa brata i mlađu sestru, a u drugoj starijeg brata i stariju sestru. Razlika između tih dviju obitelji zanimljiva je, no, obje su jako drage i susretljive.

Pohađam Essex District High School u mjestu Essex u Ontariju. Kanadski obrazovni sustav potpuno je drukčiji od našeg. Jedina sličnost je u tome što srednja škola traje četiri godine. Školska godina ima dva polugodišta u kojima biraš po četiri predmeta, što mi se

jako sviđa: učiš ono što ti je potrebno i što te zanima. Ne postoji podjela na razrede - često u filmovima čujemo nešto poput „he was in my math class“. Ipak, većina učenika koji nastavljaju svoje školovanje na velikim sveučilištima moraju u jednoj godini imati 6 takozvanih *university classes*, tako da su na mojim predmetima uglavnom isti učenici. Prvo polugodište imala sam fiziku, kemiju i matematiku - funkcije, a drugo biologiju, kuhanje i matematiku - vektori i kalkulus. Uz „ozbiljnije“ predmete postoje predmeti kao što su: kuhanje, *wood shop*, *auto shop*, kanadski zakon, internacionalni zakon i rukovodstvo. Izvannastavnih aktivnosti ima mnogo: od svakakvih sportova do dramskih, novinarskih i još mnogih drugih grupa. Nažalost, ne pohađam ništa od toga.

Nastavni sati traju 75 minuta, čega me u početku bilo strah jer sam mislila da neću moći toliko dugo biti koncentrirana. Svako jutro nastava počinje sviranjem kanadske himne i ostalim obavijestima puštenima na razglas. Profesori imaju drukčiji odnos prema učenicima: otvoreniji su, više prijateljski nastrojeni, opušteniji.

Lako sam se uklopila i sprijateljila sa svima. Prvo što ih je zanimalo jest kako tako dobro govorim engleski i imam tako dobar naglasak. Znalo se

dogoditi nekoliko puta da sam morala pogledati u rječnik jer se nisam mogla sjetiti engleske riječi, ali sada ponekad moram prevoditi s engleskog na hrvatski - toliko sam se navikla!

Već dugo intenzivno razmišljam o daljnjem školovanju izvan Hrvatske. Ako ne nastavim u Americi, sigurno ću negdje u Europi. Ovu godinu nikad neću zaboraviti i ne bih je mijenjala ni za što. Treba riskirati i izaći iz svoje zone komfora. Svima koji se dvoume preporučila bih da odu jer, kako god okreneš, ne može ispasti loše!

Tea Pernar, 3.a



NAGRADA „PROFESOR BALTAZAR“

Lucijin Baltazar za izvrsnost

Lucija Benković, učenica 1.c i njezina mentorica, profesorica Sanja Botića, primile su početkom srpnja nagradu „Profesor Baltazar“.

Tu nagradu od ove godine Grad Zagreb dodjeljuje najuspješnijim državnim natjecateljima i mentorima osnovnih i srednjih škola. Uz priznanje za osvojeno 3. mjesto na državnom Natjecanju iz povijesti dobile su i novčanu nagradu.

Luciji i njezinoj mentorici upućujemo čestitke!

Želimo im puno nagrada; neka šire zaigranost, prijateljstvo i altruizam profesora Baltazara. Priželjukujemo da se sljedeće godine Baltazar nađe u rukama mnogih naših učenika i mentora.

Lidija Dizdar



TALENTI SEDME

Nije bitan talent već volja!

Mihael Cik, 1.c, uveseljavao nas je svojim nastupima na mnogim događanjima u školi i izvan nje kao klavijaturist i član Sedme klape. Uz rad na svom glazbenom umijeću, druži se s prijateljima, završava i bavi boksom. Uveo nas je u tajni svijet glazbenika i otkrio daljnje planove

Otkad se baviš glazbom, kako je sve počelo?

Oko osam godina bavim se glazbom, a počelo je zbog očevog savjeta. Svi u obitelji sviraju i to je postala naša tradicija. Prvo sam godinu dana učio svirati sintesajzer. To mi se svidjelo pa sam upisao glazbenu školu koju sam pohađao šest godina. Trenutno uzimam privatne tečajeve s profesoricom izvan škole. Nedavno sam počeo učiti svirati i violinu, a volio bih i tamburicu.

Nekim učenicima teško je uskladiti školske i druge obveze te druženja s prijateljima. Kako tebi to uspijeva?

Sve se treba samo dobro isplanirati i držati se toga. Violinu i klavir dnevno vježbam tri sata. Nekad i više, ovisno o zadaćama ili drugim obvezama koje imam tog dana.

Jesi li nastupao izvan škole? Koji te se nastup najviše dojmio?

Jesam, naravno. Posljednji je bio u Samoborskom muzeju prije ljetnih praznika u školskoj godini 2017./2018. Bila mi je velika čast svirati na klaviru velikog hrvatskog skladatelja Ferde

Livadića, a na njemu je svirao i poznati skladatelj Franz Liszt.

Je li teže naučiti svirati violinu sada kada si stariji?

Teško mi je to reći s obzirom na to da klavir sviram već osam godina tako da već poznajem note i prsti su mi priviknuti na vježbanje. Imao sam tu prednost pa sam mogao više vremena posvetiti učenju same tehnike sviranja.

Imaš li neku zanimljivu anegdotu s nastupa koju bi podijelio s nama?

Bio sam čuo da je jedan poznati skladatelj namakao prste u hladnoj vodi prije nastupa kako mu se prsti ne bi znojili. Prije jednog nastupa umočio sam prste u hladnu, skoro ledenu vodu, sjeo za klavir i shvatio da su mi prsti teško pokretljivi i zbog toga mi je bilo još teže.

Tko ti je glazbeni uzor?

Moj prijatelj Leandro Havliček, majstorski svirač. Izrazito komplicirane skladbe vrhunski odsvira! Od poznatih, volim Bacha i njegov glazbeni stil.

Želiš li se time baviti, imaš li želju upisati Glazbenu akademiju?

Kada sam upisivao glazbenu školu, nije mi bio cilj da se bavim time u životu. Glazba mi je užitek, hobi, i unosim puno osjećaja u nju, ali ne gledam je kao mogući posao. Zasad planiram završiti srednju glazbenu školu, a mislim da neću studirati na Muzičkoj akademiji. Zanima me programiranje, time bih se možda volio baviti.

Što savjetuješ onima koji se boje početi svirati jer su nesigurni u sebe ili se boje da su prestari za to?

Samo krenite i budite ustrajni! Ljudi pridaju preveliki značaj „talentu“ koji ne znači puno u sviranju, pjevanju ili bilo čemu drugome. U glazbenoj školi vrijedi važno pravilo: za 1% uspjeha zaslužan je talent, za ostalih 99% vježba. Nije bitan talent, bitna je volja za sviranjem! Preporučio bih svakome tko želi svirati da počne jer je to odlično. Nije bitno što sviraš, uz sviranje se možeš opustiti i osloboditi se nakupljenih frustracija.

Lara Popović, 1.a



SINKRONIZIRANO KLIZANJE

Čarolija na ledu

Lorena Ćurković, 3.f, Sara Gašpar, 2.c i Marta Mihalac, 2.e naše su učenice i uspješne klizačice. Klizu u klubu sinkroniziranog klizanja „Zagrebačke pahuljice“ - Lorena u juniorskoj ekipi, a Marta i Sara u seniorskoj, najvišoj natjecateljskoj kategoriji. Njihov klub sinkroniziranog klizanja jedini je takav u Hrvatskoj, stoga su članice juniorske i seniorske reprezentacije Hrvatske

Sinkronizirano klizanje, u današnjem obliku poznato od 1954., najmlađa je disciplina koju je priznala Međunarodna klizačka federacija. To je vrsta grupnog umjetničkog klizanja, a osim kratkog programa sa zadanim elementima, sastoji se i od slobodnog programa u kojima kreativnost dolazi do izražaja.

Najdulje se tim sportom bavi Marta - već 12 godina, a potaknule su je sestra i sestrične, na čijim se natjecanjima „zaljubila“ u klizanje. Budući da je prije „Zagrebačkih pahuljica“ išla u školu klizanja, imala je određeno predznanje. Sara je u klizanju 11 godina. Kao mala jako je voljela klizati, a za sinkronizirano klizanje odlučila se iz praktičnih razloga. Termini treninga bili su joj najprihvatljiviji, a svidjelo joj se i to što je ekipni sport. Lorena klizi 6 godina, a počela je sasvim slučajno: „Nisam više htjela na ples, a sportovi s loptom nisu bili opcija. Googlanjem sam naletjela na ovaj sport i odlučila dati mu priliku.“

Da se naporno treniranje isplati, svjedoče i brojni nastupi, priznanja i rezultati. Marta je nedavno dobila priznanje za 75. „otklizani“ nastup. Nakon toga imala je još dva nastupa na Svjetskom seniorskom prvenstvu u sinkroniziranom klizanju u Helsinkiju, tako da se ta brojka popela na 77. Kao najdražu sezonu izdvaja trenutnu 2018./2019. jer su joj programi bili najzabavniji. „Ove sezone u Finskoj seniorke su postigle najbolji rezultat dosad na Svjetskom prvenstvu s osvojenih 116 bodova i time srušile rekord kluba“, ističe. Uz to, osvojile su prvo mjesto na Prvenstvu Zagreba. Titulom prvakinja Zagreba može se pohvaliti i juniorska ekipa, u kojoj se natječe Lorena. Osim toga, one su osvojile prvo mjesto i na Prvenstvu Hrvatske, a na Svjetskom juniorskom prvenstvu u Švicarskoj bile su 13. ekipa od ukupno 18 iz cijeloga svijeta. Osim što su ove sezone najmlađa juniorska ekipa otkad postoji njihov klub, oborile su i juniorski klupski rekord s brojem bodova na međunarodnom natjecanju Trofej

Zagrebačkih pahuljica koje se održalo u Zagrebu.

Usklađivanje školskih obveza i treninga nije lako, treninzi traju tri sata, a završavaju kasno navečer. „Pokušavam što manje izostajati iz škole, redovno nadoknađivati zaostatke i biti odlična učenica. Mnogi ne znaju koliko moramo biti organizirane ako želimo biti uspješne u klizanju ili u školi“, ističe Marta, a Lorena dodaje: „Bez dobre organizacije pogubit ćeš se u svemu!“ Bez obzira na to, djevojke planiraju nastaviti klizati, napredovati, prijeći u više kategorije (Lorena) ili otići na svjetsko prvenstvo u SAD (Marta). „Teško je sada reći što će biti od toga, no cilj je doći do što većeg broja nastupa“, zaključuje Lorena. Djevojke su složne u želji da se za sinkronizirano klizanje više čuje u Hrvatskoj te da postane i olimpijski sport!

Marija Novokmet



„Nijedan sport nije lagan pa tako ni klizanje koje zahtijeva fizičku i mentalnu snagu u svim trenutcima. Jedan krivi pokret nožem klizaljke ovisi o mnogo toga.“

Lorena Ćurković, 3.f



„Ljubav prema klizanju i ekipi ipak pobijedi, a probleme već nekako riješimo. Često zna biti naporno, ali samo treba dobro organizirati vrijeme“

Sara Gašpar, 2.c



„Klizanje je poseban sport jer pred mnoštvo gledatelja ne moraš izaći sam, već uvijek imaš potporu svojih suklizačica.“

Marta Mihalac, 2.e

SEDMA I PLES

Tein svijet plesa

Tea Stanko, 2.c, dugo se bavi plesom te mu je veoma posvećena. Saznali smo više o tome i njenim drugim aktivnostima



Osim što pohađaš školu, čime se još baviš?

Debatom, pjevanjem, sviram klavir te pohađam nastavu u Srednjoj školi suvremenog plesa Ane Maletić. Ples mi je najdraži, njime se najviše bavim, i to od vrtića. Profesionalnije sam se počela baviti suvremenom tehnikom u prvom razredu plesne osnovne škole.

Što je potaknulo tvoju ljubav prema plesu?

Osjećajnost prisutna u njemu. Suvremeni ples ima najprirodniju plesnu tehniku kojom je lako izraziti osjećaje, dočarati doživljaj publici.

Planiraš li se plesom baviti i nakon srednje?

Voljela bih. Planiram uz fakultet upisati Plesnu akademiju, ali ću vidjeti kako će to ići.

Ići u dvije srednje škole sigurno je teško. Jesi li ikada pomislila odustati?

Teško je naći vremena za učenje, a isto tako održati dobre ocjene u obje škole. Tamo imam nastavu svaki dan, gotovo jednako dugo kao i u gimnaziji. Osim što plešemo, moramo puno učiti i dobro se pripremati za ispite. To me ponekad čini nervoznom, ali nisam razmišljala o odustajanju od plesa jer je to ono što volim, a od onoga što voliš ne odustaje se tako lako.

Imaš li uzore u plesu i drugim aktivnostima?

Naravno da svi imamo uzore, ali smatram da je važniji vlastiti osjećaj i način izvedbe. Ono što radiš, radiš zbog sebe. Budi svoj i oslobodi osjećaje kroz pokret, glas ili nešto treće, a to ćeš uspjeti ako pratiš sebe, a ne druge.

Rekla si da voliš pjevati, baviš li se još uvijek time?

Pjevanjem sam se ozbiljnije bavila godinama, ali već godinu dana više se ne natječem zbog školskih obveza.

Jesi li ikada osvojila nagradu ili pobijedila na nekom natjecanju?

Bila sam na brojnim natjecanjima u sklopu klubova i studija, gdje smo više puta osvojili prva tri mjesta. Solističkim plesom ne natječem se već dugo jer mi se u plesnoj školi još nije otvorila takva prilika, ali nadam se da ću ubrzo opet početi.

Imaš li neki moto ili izreku koja ti pomaže kada se osjećaš loše?

Kada sam bila mala, jednom prilikom mama mi je rekla: „Najlakše je plakati!“ Ako nešto želiš, uspjeh ćeš ostvariti tako da „stisneš zube“ i daš sve od sebe, jer snažni uspijevaju. Ako se dogodi nešto loše, nema veze, život ide dalje, ustaneš i pokušaš iznova jer gotovo je tek kad ti to odlučiš.

Što bi poručila onima koji se žele uklopiti u svijet plesa?

Neka pokušaju, uživaju u tome, plešu na svoj jedinstven način i sa srcem. Tako će svaka minuta na podiju biti vrijednija, ispunjenija i ljepša.

Pavla Pervan, 2.a

MARTIN U CARNEGIE HALLU

Talent nad talentima

Martin Kutnar naš je maturant koji je početkom srpnja nastupio na Međunarodnom glazbenom natjecanju Manhattan u glasovitoj dvorani Carnegie Hall u New Yorku. Ponosan je što je nastupio s najboljima od najboljih: „Svaka točka bila je na visokoj razini interpretacije na svakom instrumentu. Upoznao sam fantastične umjetnike diljem svijeta. Veoma sam sretan zbog toga“, rekao nam je. Zadovoljan je nastupom, dvorana je bila ispunjena pa mu je bio užitak svirati i atraktivnom točkom pridobiti publiku. Nada se da će mu pomoći poznanstva koja je stekao, a žao mu je što na tom završnom

koncertu natjecanja nije bio naš slavni pijanist Ivo Pogorelić te ostali članovi povjerenstva koji su pobjednike birali internetskim putem. Martin je u svibnju osvojio i berlinsku publiku: nastupio je kao harmonikaš s orkestrom solista Berlinskih simfoničara na svečanom koncertu Philharmonika. Ponosni smo i tužni što se opraštamo od Martina čije smo uspjehe pratili i radovali se s njim. Želimo mu puno uspjeha i zahvaljujemo na prekrasnim godinama druženja. Neka nas prati njegova poruka: „Ono što dovodi do uspjeha u glazbi nisu talent ili vježbanje, već upornost. Ako ste uporni, uspjeh ćete.“

Tako je i u svim drugim profesijama.“

Lidija Dizdar



KEMIJSKE AKTIVNOSTI

Kemijski aktivna godina

I dalje smo aktivni u sklopu projekta „STEM u Sedmoj“ započetog prošle školske godine, a predstavljen je na Međunarodnoj konferenciji o kemijskom obrazovanju kao primjer dobre prakse. Ove godine usredotočili smo se i na međunarodnu suradnju, tj. na eTwinning projekte

Prvi takav projekt, nastao suradnjom matematike, biologije i kemije, bio je „STEM Adventski kalendar“ kojem su se, osim nekoliko škola iz Hrvatske, priključile i škole iz Mađarske, Italije, Turske i Cipra. Učenici su tijekom prosinca otkrivali zadatke koji su od njih tražili da dođu do odgovora na pitanja kao što su: koliko je teška snježna kugla koju je romantičar Božo darovao svojoj Božici, koliko je kakao praha potrebno za najukusniji kakao ili koja se sve oku nevidljiva bića kriju u božićnom drvcu. S novim polugodištem došao je i novi eTwinning projekt „Žene u znanosti“ u kojem su učenice drugih razreda pripremile kratka izlaganja o manje poznatim znanstvenicama te veliki plakat o njihovom životu i radu. Projektu se priključilo i nekoliko škola iz Hrvatske.



Hodnik naše škole krasi jedno veliko Sunce i planeti – „Sunčev sustav 7.0“, naš treći eTwinning projekt u sklopu kojeg su kemičari 3.a i 3.e izučavali kemijsku pozadinu planeta i Svemira, marsovske krumpire i kemiju zvijezda.

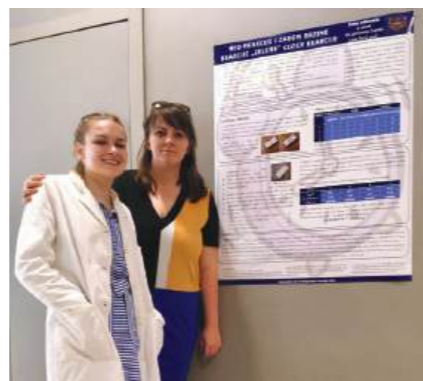
Naši maturanti, u sklopu fakultativne nastave eksperimentalne kemije, ponovno su se bavili izradom prirodne

kozmetike: sapuna od maslinova ulja, pilinga za tijelo, bombica za kupanje i ulja od kave koje su prodavali na Humanitarnom danu. Maturanti su bili i na svojoj posljednjoj terenskoj nastavi, a ove godine tema je bila kemija vina (ipak smo punoljetni!) te su posjetili jug Hrvatske i Crnu Goru.

Ponovno smo sudjelovali na Državnom natjecanju iz kemije u kategoriji „Samostalni istraživački rad“. Naša kemičarka Ema Mlinarić iz 2.b ove godine istraživala je kinetiku kemijskih reakcija. Određivala je red reakcije i zakon brzine reakcije modificirane clock reakcije prema načelima zelene kemije. Ostvarila je izvrsno 5. mjesto u državi i ponovno je bila najmlađa natjecateljica u svojoj kategoriji. Bitno je napomenuti da su svi razredi srednjih škola ista kategorija. Bravo!

Tijekom cijele godine kemijske novine, tj. pano u kemijskom kabinetu bio je u tijeku - od ljetne i jesenske kemije do kemijskog adventa, a u drugom polugodištu glavna tema bio je periodni sustav elemenata budući da se obilježavala njegova 150. obljetnica.

Da nastava kemije ide ukorak sa suvremenim tehnologijama i vremenom, iskusili su trećaši koji su ove go-



dine dio pokusa, uz one izvedene na satu, radili pomoću svojih pametnih telefona. Osim virtualnih pokusa bilo je i nekoliko projektnih tema. Tako su se drugaši bavili kemijom u kuhinji te istraživali kako crtati po mlijeku, zašto mandarina pluta na vodi ili vezu između kemije i gumenih bombona, dok su trećaši osmišljavali kako zaštititi čavlice od korozije.

Bila je ovo kemijski vrlo aktivna godina, a potruditi ćemo se da iduće budu još ispunjenije!

Lana Šarić



NA DOKTORATU U FRANCUSKOJ

Ukorak s vremenom

Profesorica fizike i kemije Andrea Jagodar od ove je školske godine u Francuskoj u Centre Val de Loireu gdje trenutno pohađa doktorski studij u trajanju od tri godine. Odabir je pao na tu zemlju zbog prijašnjih pozitivnih iskustava s razmjene – svidjeli su joj se stil života, mjesta, ljudi s kojima je radila i znanje koje je dobila

Pojasnila nam je da doktorski studij obuhvaća eksperimentalni rad, pohađanje kolegija koji doprinose razvoju daljnje karijere, rad sa studentima i puno čitanja te informiranja o temi. „Tema mog doktorata vezana je za plazma fiziku i nanomaterijale tako da stalno moram biti ukorak s vremenom i trenutnim istraživanjima“. Dodaje da se tijekom dosadašnjeg boravka u Francuskoj puno bavila eksperimentalnim radom, čitala članke, putovala i upoznala mnogo zanimljivih ljudi.

Zanimalo nas je koliko dobro govori francuskim jezikom. Rekla nam je da ga nikad prije nije učila, no da ga trenutno uči i dosta razumije. Nada se da će do kraja studija moći tečno govoriti. „Jezik nije lagan tako da treba vremena za napredak, ali znanje latinskog jezika pomaže“, ističe profesorica.

Na upit o razlikama između hrvatskog i francuskog obrazovnog sustava, objašnjava: „Osnovna škola traje devet

godina, a srednja tri – prva godina ista je za sve, a zadnje dvije učenici se opredjeljuju za nešto slično našoj strukovnoj školi ili gimnaziji koja može imati jezično, znanstveno ili ekonomsko usmjerenje.“ Na kraju srednje škole polaže se ispit sličan našoj državnoj maturi. Posebnost francuskog školstva je *engineer school* gdje se učenici usmjeruju najviše za rad u industriji, a težište je na fizici, kemiji i biologiji.

Profesorici se u Francuskoj sviđa rad s grupom ljudi različitih uzrasta - svi su jako dragi, društveni i puno joj pomažu. Nije imala posebna očekivanja, osim da će joj ovo biti lijepo i pozitivno iskustvo. Ipak, ne sviđa joj se administracija i manjak restorana s hrvatskom hranom. Najviše joj nedostaju obitelj, prijatelji i hrana.

Sedma joj je ostala u dobrom sjećanju: „Imam jako puno anegdota i divnih trenutaka s učenicima - od proslave rođendana do bezbroj pokušaja

fotografiranja za periodni sustav. Pamtim samo lijepe dane!“

Elena Miklečić, 2.b



Vaš glas je bitan!

Ove su se godine naši kreativni i marljivi učenici 3.a i 4.b pod mentorstvom profesorice Ane Šiljeg Gilja natjecali u izradi slikovnice na temu „Upoznajmo zajedno Europsku uniju“. Odlučili su se na mali iskorak pa su modernizirali cijelu priču. Njihova nit vodilja bila je da da kroz interaktivnu igru i QR kodove čitatelj rješava zadatke o Europskoj uniji te pritom, zabavljajući se, nešto novo i nauči. Nagrada je bila put u Strasbourg. Projekt je bio pod pokroviteljstvom naše europarlamentarke Ivane Maletić koja ih je, iako nisu pobijedili, nagradila za uloženi trud. Dobili su pohvalnice, radovi su im objavljeni u zborniku koji je podijeljen zastupnicima u Europskom parlamentu, a izložili smo ih i na školskim hodnicima povodom izbora za Europski parlament. Čestitamo na uspjehu i veselimo se nadolazećim projektima!

Ana Milković, 3.a



Usudi se misliti!

Debatu često smatraju ozbiljnom aktivnosti čija je jedina inspiracija politika, no ona se temelji na aktualnim temama kao što su društvene mreže ili sport. Bez obzira na to, svaka debata uči nas kako sagledati situaciju iz više gledišta jer u svakoj temi moramo pronaći i afirmacijske i negacijske argumente

VELIČANSTVENIH OSAM MINUTA

„Ovaj dom smatra da bi djeca čiji su roditelji u zatvoru trebala živjeti s njima.“ Na vama je da u 30 minuta osmislite tri argumenta za stranu afirmacije ili negacije, ovisi o tome što vam je zadano. U tih pola sata više se prepiremo nego što pišemo na papir. Kakvi bismo mi to debatanti bili kada bismo svi imali isto mišljenje? S druge strane, ono oko čega bi se svi debatanti mogli složiti jest da ih je debata oslobodila straha od javnog nastupa jer u svojih veličanstvenih osam minuta govora moraju suci dokazati da su u pravu.

Osim natjecanja na kojima dobijemo samo pola sata za pripremu, postoje i ona za koja se dugo pripremamo. Za to su zaslužni naši najbolji voditelji, Karla i Fran. Sastanke imamo često i ne biste ih htjeli propustiti. Na njima na zabavan način učimo stvari koje su važne za debatu i za opću kulturu, ali se i družimo.

NATJECANJA

Natjecanja su najbolji i najzabavniji dio debate. Često se održavaju u školama u Zagrebu i u ostalim gradovima, a nekad i u inozemstvu. Tijekom godine možemo sudjelovati na nekoliko debatnih natjecanja i turnira, od kojih je najveće Međuzupanijsko debatno natjecanje. Dobar plasman na njemu može vam osigurati i sudjelovanje na Državnom natjecanju. Uz debatiranje na materinskom jeziku svake godine za vrijeme Adventa u Zagrebu održava se WHO (Winter Holidays Open), turnir na engleskom jeziku koji već godinama okuplja mnoštvo debatanta iz cijelog svijeta. Traje tri dana, a završni je grand finale na kojem imamo priliku gledati najbolje svjetske debatante. Svaki tim našeg kluba uspio je ostvariti odlične rezultate i debatirati s natjecateljima iz zemalja od Amerike do Pakistana. Posljednji dan uvijek se održava izložba najpoznatijih obilježja država sudionica pa smo tako doživjeli gatanje iz Mongolije i najljuće slatkiše iz Meksika.

**VOLONTIRANJE**

Osim debatiranja, debatanti mogu i volontirati! Eleni i meni bila je velika čast volontirati prošle godine na najvećem svjetskom natjecanju WSDC (World Schools Debating Championship) koje se održavalo u Zagrebu. Naravno, kao volonterke ipak smo više radile nego što smo slušale debate, ali sav se trud isplati! Morale smo paziti na one koji svake dvije minute pitaju gdje je zahod, je li kod nas voda pitka, što je Konzum i slično. Tako smo upoznale ljude iz cijeloga svijeta, sklopile nova prijateljstva i sa sobom ponijele nezaboravna sjećanja.

Debatne fraze

napomena: izrazi su preuzeti iz engleskog jezika i koriste se kada želite pokazati da poznajete debatni format

benefit - korist koju dobivamo iz argumenta

harm - šteta - suprotno od benefita

framing - na engleskom frame znači okvir, tako da prije svake debate moramo odrediti o čemu točno govorimo,

a to se zove framing

clash - sukob, ako želimo naglasiti najvažniji problem u debati oko kojeg smo se sukobili to je clash

point - ideja, iako se koristi kao manji oblik clasha iz kojeg su se razvili sukobi

caution - caution znači oprez, tako da taj termin koristimo kada objašnjavamo riskantne ideje

stakeholderi - to je bilo što (ljudi, kompanije, zemlja...) na što zadana tema utječe

impact - impact ili utjecaj vezan je u debati za stakeholdere, njime objašnjavamo što se to stakeholderima događa

i kakav to ima utjecaj na njih i okolinu

link - svaki argument mora imati smisla pa ga moramo uvijek linkati (povezati) sa zadanom tezom

Pavla Pervan, 2.a

**Dobro druženje i odlična organizacija**

Protekla školska godina bila je bogata vjeronaučnim sadržajem. Na početku školske godine brojni naši učenici i njihovi roditelji te profesori bili su na zazivu Duha Svetoga u bazilici Presvetog Srca Isusova. I ove godine mogli ste slušati naše učenike u radijskoj emisiji koju vodi profesorica Tihana Arbanas. Emisije na Radio Mariji emitiraju se jedanput mjesečno te učenici raspravljaju o aktualnim temama, ali i o vjerskim pitanjima. Nadalje, u Kapelici su bili organizirani susreti na kojima su gosti odgovorili na važna pitanja o kojima, vjerujemo, svi često razmišljamo. Sudjelovali smo i u Caritasovoj akciji kojom smo prikupili sitnice kojima smo obradovali siromašnije obitelji za Svetog Nikolu. Sve navedene aktivnosti rezultat su dobrog druženja i odlične organizacije pod vodstvom već spomenute profesorice Arbanas.

Nadamo se da će i sljedeća školska godina biti obilježena sličnim aktivnostima te da ćemo uspjeti organizirati još bolja i ljepša druženja.

Gabriela Karačić, 3.f



Povodom početka školske i vjeronaučne godine u bazilici Presvetog Srca Isusova zazvan je blagoslov Duha Svetoga na učenike srednjih škola, njihove roditelje i profesore.



Neke od tema o kojima se raspravljalo u emisijama na Radio Mariji bile su novi početak školske godine i duhovno obogaćivanje proteklih ljetnih praznika, sedam glavnih grijeha, prolaznost života te značenje Božića i adventa.



I ove godine don Mihovil Kurkut u došašću održao je predavanje kojim je mladima htio približiti samo značenje Božića. Zbog velikog odaziva, održao je još tri predavanja: za djevojke, za dječake te i za djevojke i dječake.



Povodom Caritasove akcije „Budi cool, udijeli slatkiš svoj!“ u prizemlju bila je postavljena košara koju smo napunili slatkišima i grickalicama. Time smo razveselili obitelji koje svojoj djeci ne mogu priuštiti slatko veselje za Svetog Nikolu.

IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE

Zanimljivo i dinamično

U našoj knjižnici i čitaonici i ove je školske godine bilo zanimljivo, dinamično. Osim redovitog odgojno-obrazovnog rada s učenicima, stručnog rada i informacijske djelatnosti, radovala nas je bogata kulturna i javna djelatnost s raznolikim sadržajima i aktivnostima.

Od ranorujanskog tradicionalnog sudjelovanja na Književnim matinejama Festivala svjetske književnosti te posjeta Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici povodom obilježavanja Dana konzervacije-restauracije, Mjeseca hrvatske knjige u kojemu proslavljamo Dan školske knjiž-

nice, do završnih događanja u svibnju, nastojali smo biti kreativni i prepoznatljivi. Sve smo ostvarili uz podršku i suradnju na svim razinama u školi.

Na Facebook stranici, a od siječnja i na Instagramu, nastojali smo učiniti vidljivima brojne aktivnosti i projekte u školi i izvan nje. Tim putem dijelili smo zanimljive i korisne sadržaje, upućivali u novosti iz života škole i šire zajednice.

Nije izostao trud na poticanju čitanja, a organizirani oblik takvoga rada veselio nas je na mjesečnim susretima čitateljskog kluba. Naši vrijedni novi-

nari, fotografi, ilustratori, recitatori, glazbenici i suradnici rado su svraćali u priručnu čitaonicu i knjižnicu. Dio toga lijepog druženja vidljiv je i na stranicama školskoga lista. Naravno, osobito nas vesele nove knjige na policama i u rukama naših korisnika, nastavak suradnje s obližnjim školama te lokalnim kulturnim ustanovama i institucijama.

Lidija Dizdar

Ilustracija: Lana Miličević, 4.b



Nastavak uspješne suradnje triju škola u Križanićevoj: II., VII. i XVI. gimnazija i Noć knjige u Knjižnici Medveščak



Za promicanje čitanja najzaslužniji je čitateljski klub



Dan školske knjižnice uvijek je poseban – ove godine obogatili su ga 4.c i profesorica Ines Petrović



Novinarska grupa trudi se svaki broj Sedme učiniti što zanimljivijim

SEDMA KLAPA

Neodoljiva moć pjesme i glazbe

Nadam se da ste primijetili brojem malju, no duhom i tijelom veliku skupinu muških pjevača na školskim priredbama. To je naša Sedma klapa. Njezin osnutak dugo je vremena bio između ideje i realizacije. Često ponavljana rečenica: "Bilo bi lijepo!" nije više bila dovoljna nekolicini učenika na čelu s Lukom Dmiovićem i stvari su se pokrenule. Hvala Bogu na učenicima poput njih kojima nije mrsko obratiti se profesorima za suradnju. Odaziv profesora nije bio upitan niti u jednom trenutku - profesor Paradžik i ja dobili smo pojačanje dolaskom Dominika Došena i Damjana Bundala. Uvjereni smo kako su im druženje i rad s nama u nešto neformalnijem okruženju vrlo dragi, ali i vrlo korisni. Uz pjesmu i neizbježnu šalu na probama i nastupima otvara se duša te se vidimo u drugom svjetlu. Ne bih sada o našim nastupima i kvaliteti, teško bih bio objektivan, pa nudim još pokoji redak o pjesmi i klapama.

Pjesma i glazba općenito čudesna su stvar. Malo tko ne uživa u njima, pogotovo u današnje doba kada nam je sva ikada stvorena i zabilježena ostavština dostupna praktički besplatno. Može nas oraspoložiti, pomoći nam da tugujemo, motivirati nas da pročitamo još tih zadnjih deset stranica, da otrčimo još dva kruga, da otipkamo još dvije stranice. Nisam oduvijek bio aktivan slušač i pjevač, no krajem osnovne škole ostale su mi u uhu pojedine pjesme i melodije, pridružile su im se još neke u srednjoj školi, a tada sam čuo i klapsku pjesmu. To je definitivno bila ljubav na prvi pogled. Atmosfera klobe, rada u polju, molitve, ljubavnih jada i uspjeha te zrele „zafrkancije“ na svoj ili tuđi račun koju čujem u tim napjevima jednostavno su neodoljivi. U skladu s tim, koliko mogu i sam pjevam u klapi koju sam s nekolicinom prijatelja osnovao još davne 2004. godine, a na poziv za sudjelovanje u Sedmoj klapi skoro sam zapljeskao od sreće. Volje za pjevanjem imam, o talentu bi se dalo razgovarati, no problem za veći angažman meni i bilo kome drugome je vrijeme. Višeglasno pjevanje ne sklapa se za vrijeme jedne kave, dapače, rada na tome nikada dosta.

Bez obzira na to ovim putem zamolio bih sve srodne duše da skupe hrabrost i pridruže nam se na budućim probama i nastupima jer nam smjena generacija uvijek odnese pokojeg člana. Nastupa i dobre atmosfere neće nedostajati, a ima li još kakvih prednosti sudjelovanja u radu klape morat ćete pitati sadašnje i bivše članove iz redova učenika. ;)

Josip Jukić

Oduvijek sam želio pjevati u klapi i vidio sam priliku za osnivanje u našoj školi. Prvo je bila ideja da pjevaju samo učenici, ali poznajući glazbeno iskustvo profesora Jukića i Paradžika, bilo je neizbježno da i oni budu dio tog nezaboravnog iskustva. Bilo mi je jako lijepo raditi sa svima jer sam vidio da svi uživaju u našem stvaranju. Ime je nakon nekoliko proba došlo samo od sebe. Uvijek će mi u pamćenju ostati Sedma klapa!

Luka Dmiović

Novi zbor, nove avanture

Djelovanje Zbora Sedme započelo je prošle godine pod vodstvom mladog i kreativnog profesora glazbene kulture Dominika Došena. Njegova ambicioznost i volja za vođenjem zbora osjeća se u svim probama na kojima je uvijek je zabavno i možemo razmijeniti novosti i savjete. Uistinu volim raznovrsnost članova, učenika svih dobnih skupina. Član može biti svatko tko to želi. Trudimo se biti što aktivniji okupljajući se barem jednom tjedno, a prije nastupa i češće. Uz redovite nastupe na školskim priredbama do sada smo nekoliko puta nastupali izvan škole. Najviše se ističu nastupi u Bazilici Srca Isusova na zajedničkom božićnom koncertu i u Novoj Gradiški. To je bilo posebno zato što smo nastupali povodom stote obljetnice postojanja tamošnje gimnazije, pred nepoznatom publikom, a meni kao klaviristu jer sam imao mali profesionalni klavir samo za sebe :). U zboru mi se sviđa angažiranost, ambicioznost, predivno društvo i nastupi. Ako ćemo imati dovoljno sreće, više ćemo putovati, ali, ništa bez vas. Zato, dođite, prijavite se i postanite dio ove lijepe avanture Zbora Sedme.

Mihael Cik, 1.c



GLOBALNA STEM MREŽA

Djevojke u STEM-u i za STEM

Jednogaodišnji program Newyorške akademije znanosti 1000 Girls, 1000 Futures spaja mlade djevojke diljem svijeta zainteresirane za STEM područje s mentoricama koje već imaju karijeru u tom području. Cilj mu je približiti STEM djevojkama koje nisu potaknute na takvu edukaciju, pripremiti pristupnice za daljnje školovanje i rad te time učiniti još jedan korak ka stvaranju globalne STEM mreže

Bilo je to ujesen prošle godine, kad mi je od prijateljice stigla pomalo neočekivana poruka: "Hej, vidi ovaj program, čini mi se kao nešto za tebe!" i uz nju poveznica na spomenuti program. Kad sam vidjela o čemu se radi, nisam mislila da ću biti primljena, ali sam odlučila pokušati jer nisam imala što izgubiti. Morala sam priložiti sve svoje podatke, reći što me točno zanima i koji su mi daljnji planovi te napisati motivacijsko pismo. Tri mjeseca kasnije, kad sam to već smetnula s uma, stigao mi je e-mail da sam primljena!

Međusobno komuniciramo pomoću posebne internetske platforme, a nekad se organiziraju i velika događanja uživo za one koji su ih u mogućnosti posjetiti ili pratiti na internetu. Unutar projekta podijeljene smo u manje grupe sastavljene od mentorica i učenica. Mentorice su tu da podijele svoja iskustva i mišljenja o putu ka STEM karijeri, upute na mogućnosti i budu potpora. Svaka učenica ima svoju mentoricu s kojom je dužna kontaktirati, kako oni to ističu, 1 na 1. Osim s njima, uvijek možemo (i potaknuti smo) dopisivati se s ostalim djevojkama i odraslima unutar projekta. Osim toga, sad sam i mlada članica Akademije, što mi, uz simboličnu vrijednost i odličnu točku na CV-u, daje mogućnost pristupa sadržaju (eBriefinzima, podcastima) dostupnom samo članovima.



Young Member of the New York Academy of Sciences
Issued to:
Lana Miličević

Članica sam već nekoliko mjeseci i svakom sam interakcijom sve više zadovoljna našim radom. Imala sam priliku razgovarati s djevojkama diljem svijeta – ne samo o školovanju, već i prijateljski. Jako mi se sviđa motivacija i predanost koju imaju svi u programu, pogotovo cure iz nerazvijenijih zemalja koje se moraju boriti za svoje obrazovanje više od ostalih. Bez obzira na to, na 1000 Girls, 1000 Futures svi smo jednaki jer nas spaja zajednički cilj – želimo napraviti nešto u STEM-u i za njega.

Lana Miličević, 4.b



U Krugu ljubavi

Prvi put čula sam za Krug ljubavi kada su volonterke Lea, Antonela i Maja održale prezentaciju u Kapelici te predstavile organizaciju čiji je cilj siromašnoj djeci diljem svijeta pružiti mogućnost obrazovanja i medicinsku pomoć. Za vrijeme njihova prezentiranja primijetila sam duboku iskrenost i želju za pomaganjem. Djevojke su pokazale nadu potkrijepljenu već ostvarenim postignućima kao što su liječenje Milke ili prikupljanje novca za izgradnju dječjeg sirotišta. Uvidjela sam da su doista sposobne te da postoji mogućnost napretka u onome što pokušavaju postići.

Nakon prezentacije održale su sažet, ali emocionalan govor koji me je dosta ganuo i dao mi ideju. Idući dan poslala sam Lei e-mail u kojem sam joj



ispričala zašto im se želim pridružiti. Mjesec dana kasnije dogovorile smo se kako mogu pomoći unutar organizacije. Bilo mi je drago kad mi je predložila da radim nešto što mi nije teško ili dosadno, a ide mi. Predložila je da ispravljam gramatičke greške na hrvatskoj i engleskoj stranici i rado sam prihvatila. Isto tako, bila sam na sastanku volontera na kojem se razgovaralo o izgradnji sirotišta.

Nakon sastanka Leu je nazvao dječak iz Kenije i pričao joj o igranju s prijateljem, što me je dodatno dirnulo te o tome razmišljam i danas. Volontiranje u Krugu ljubavi potaknulo me je da svaki dan više razmišljam o onome u životu na čemu sam zahvalna, a manje o onome lošem.

Lara Popović, 1.a

KULTURA TURIZMA

„Sedam zagrebačkih zgoda Dore i Jure“

U velikoj konkurenciji naša gimnazija bila je odabrana kao nositelj projekta Kultura turizma. Sjajan posao odrađen je pod stručnim vodstvom profesorica Lucije Hranjec Seifert i Marine Džidžić te ravnateljice Ivke Nevistić

Grupa od trinaest učenika 1.b, c i e razreda uz koordinaciju Lucije Lovrić iz 1.b. te nesebičnu pomoć glavne koordinatorice animacije Zagreb filma Antonije Vučević zvane Tonka odradili su posao ravan profesionalcima te realizirali kratkometražni animirani film pod nazivom „Sedam zagrebačkih zgoda Dore i Jure“.

Prije finih radova bilo je potrebno odraditi terenski zadatak koji se sastojao od snimanja poznatih i manje poznatih znamenitosti grada Zagreba. Ovaj posao trajao je skoro dva mjeseca. Idejni tvorac naslova i teme kratkometražnog filma bila je Lucija Trcol iz 1.e. Pored timskog rada i međusobnog pomaganja, podjela zadataka odnosila se na osmišljavanje i crtanje glavnih

likova, animaciju njihovih pokreta, bojanje pozadine, odabir kadrova, pravog kuta snimanja i osvjetljenja, montažu te kako najbolje prikazati ono što je zamišljeno. To je bio brainstorming u malom. Sklapanje animiranog filma trajalo je mjesec dana. Sve se odvijalo pod Tonkinim budnim okom koja je grupu mladih entuzijasta uputila u tajne



animiranih filmova.

Konačno, na dan sajma turizma „Place2Go“ u dvorani Areni animirani film premijerno je prikazan pod već navedenim nazivom „Sedam zagrebačkih zgoda Dore i Jure“. Posjetitelje našeg štanda nastojali smo animirati podjelom zgodnih suvenira naših uradaka iz Škole animiranog filma. Na premijeri dodijeljena su svečana priznanja profesoricama i ravnateljici. I mi smo dobili pohvale kao i jednu konstruktivnu kritiku: „Nedostajali su titlovi na barem jednom stranom jeziku.“ Tko zna, iduća godina možda pruži priliku za nešto novo i još kreativnije. Svi smo se složili da smo spremni za nove izazove.

Adrian Vukelja, 1.b

FILMSKI FESTIVAL U KARLOVCU

Iz Marijeva objektivna

Mario Petar Bišćan, 4.f, pobijedio je prošle godine na školskom natjecanju Snimi trailer za lektiru. Time si je osigurao sudjelovanje na Four river film festivalu i u rujnu 2018. proveo je četiri dana u Karlovcu

Prije polaska nisam znao što me čeka, no ugodno sam se iznenadio kada sam došao u Karlovac. Bilo je rano, grad se još budio, ali volonteri FRFF-a već su bili spremni pomoći mi u svemu, u meni nepoznatom gradu.

Prvi dan festivala imali smo speed dating. Stali smo u dva reda, okrenuti jedni prema drugima, i u minutu-dvije pokušali što bolje upoznati drugu osobu. Potom bi došao netko novi i tako ispočetka. Jako mi se svidjelo što imaš vremena reći samo ono najbitnije o sebi. Isti dan prisustvovali smo i debati o mentalnom zdravlju djece i mladih kao temi u medijima.

Nakon svečanog otvorenja Festivala na rijeci Korani gledali smo film Srbenka. Vrlo me se dojmio i potaknuo me na razmišljanje o vezama između nas i naših susjeda. Osim tog filma, svaki dan pogledali bismo dvadesetak filmova nakon

čega bi se okupilo povjerenstvo - Žiri mladih, unutar kojeg bismo ih komentirali, a i nominirali za neke od sljedećih nagrada: za najboljeg glumca, glumicu, redatelja, scenarista, snimatelja, montažera te Žutu zastavu – nagradu za borbu protiv nasilja na filmu.

U Žiriju mladih bili su mladi iz cijele



Europe, a svoje mjesto zaslužili su sudjelovanjem na lokalnim filmskim festivalima. Na dodjeli nagrada imao sam čast predati nagradu najboljem glumcu Ivanu Aleksiću za glavnu ulogu u filmu „Džudžaniganga“.

Dojmile su me novine koje su svakodnevno izlazile s izvješćima o zanimljivostima prethodnog dana, a sadržavale su i komentare sudionika Festivala.

Upoznao sam mnogo ljudi - domaćih i stranih. Jedna članica žirija bila je „susjeda“ iz II. gimnazije, a dijelili smo ne samo istu školsku zgradu, već i ljubav prema filmu i povijesti, tako da smo imali mnogo tema za razgovor.

Bio sam jako sretan kada sam vidio koliko je onih koji žele raditi više od onoga što se od njih traži, koliko ih zanima film. Iskustvo za pamćenje!

Mario Petar Bišćan, 4.f

HOBIJI

Proces, a ne proizvod

Da vas, za početak, šokiram: mene crtanje ne zanima. Ali se pronalazim u tome. Ne posvećujem mu svoje slobodno vrijeme zbog crtanja samog po sebi, već zbog onoga što mi donosi. Ne smatram to velikim dijelom svoje osobnosti, niti nečim čime se želim baviti. Više me zanimaju prirodne i tehničke znanosti te bih voljela postati programerka. Ali, paralelno s tim, ne namjeravam zapustiti crtanje – jer kada primim olovku u ruke, a to je samo kad ja odlučim da to želim, vrijeme kao da stane. U tome i jest sva jednostavnost mog rada i napretka u njemu, koji nije proizašao iz obaveze, već iz želje i ljubavi prema onom što radim. Zato bih svim čitateljima poručila da se ne boje izaći iz vlastitih okvira i iskušati se u nečem novom. Nećete odmah (možda i nikad) biti profesionalci, ali ćete se zabaviti i ispuniti svoje slobodno vrijeme.

Lana Miličević, 4.b

**Perom u svijet mašte**

Za razliku od crtanja i pjevanja koje sam voljela odmalena, svoju ljubav za pisanjem otkrila sam tek sredinom osnovne škole kada sam počela pisati zadaće i sastavke. Oduvijek sam obožavala sanjariti i stvarati scenarije u glavi, no nikad ih nisam dijelila s drugima niti sam znala kako od tih ideja kreirati kvalitetan tekst. Mnogo sam čitala te učila o stilovima pisanja i koristi vokabulara. Prvi pokušaji zaista nisu bili dobri, no u posljednje četiri godine poboljšala sam se znatno. Pokušala sam pisati pjesme i druge književne vrste, no knjige su mi postale najdraži oblik jer se mogu potpuno uživjeti u tekst bez brige o rimi i osmercima. Trebalo mi je dugo vremena da ih podijelim s drugima, no, kada sam dala nekim prijateljima da pročitaju ulomke, nisu mogli dočekati nove dijelove. To mi je dalo puno samopouzdanja i nastavila sam pisati svoje najdraže sve do danas. Za mene je pisanje, kao i slikanje, najljepši način da oslobodim svoj um i pretvorim maštu u stvarnost.

Pavla Pervan, 2.b

Ilustracija: Lana Miličević, 4.b

**Ljubav prema glumi**

Jedna od mojih izvanškolskih aktivnosti jest bavljenje glumom u Zagrebačkom kazalištu mladih. Već sam niz godina u tome i uživam u glumi. Trenutno vježbamo u predstavi za kraj godine i često imamo probe. Kada u nečemu uživamo, nije problem pronaći vrijeme. Često se smijemo, nekada i plačemo, no, svi dijelimo istu ljubav prema glumi. Vrlo je bitno naći nešto zanimljivo čime ćete se baviti izvan škole, a ja sam sretna što sam to pronašla još u nižim razredima osnovne škole. Ako se netko želi riješiti treme i sramežljivosti, upoznati nove ljude i bavljati se, toplo bih preporučila glumu.

Lucia Maćešić, 4.d

**U predbožićnom duhu**

I ove godine mnogim aktivnostima obilježili smo predbožićno razdoblje. Niz je započeo 6. prosinca kada su nas pomoćnice Svetog Nikole razveselile slatkišima. Zahvaljujući projektu „Slatko svakome“, u organizaciji i pod vodstvom profesorice Katarine Filković, učenici su mogli razveseliti dragu osobu slatkim poklončićem, a prikupljeni novac bio je namijenjen u humanitarne svrhe. Došašće ne bi bilo potpuno bez božićnog drvca – zahvaljujući organizaciji profesorice Lucije Hranjec i učeničkim kreativnim snagama ukrasili smo ga te je ponosno stajalo pred zbornicom. Nastavili smo tradiciju posjeta Klasičnoj gimnaziji te smo prisutne razveselili pjesmom i slatkišima. I u knjižnicu i čitaonicu dospjelo je toplo ozračje došašća. Osim pahuljica, u čitaonici su nas uveseljavali adventski kalendar i knjigobor. Na Humanitarnom danu Sedme 20. prosinca uživali smo u izvedbama dramske skupine, zboru i školskog benda, a razveselila nas je i glazbeno-plesna točka u suradnji učenika i profesora. Napeto je bilo na završnici kviza, a na štandovima su se kupovale razne slastice i sudjelovalo u tomboli s profesorskim ispricama. Prikupljeni novac namijenili smo u humanitarne svrhe - najljepše je kada zajedničkim snagama i u veselju uspijemo nekomu i pomoći!



Valentino u Sedmoj

Dana 14. veljače u dvorani Kapelici proslavili smo Valentino. Kraći prigodni program vodili su Kristina Duvnjak i Jerko Marić, a svojim su nas izvedbama oduševili Zbor Sedme, svirači, solisti, recitatori i Sedma klapa. Osim što je to bila prava glazbeno-recitatorska valentinovska poslastica, program je bio i humanitarnog karaktera jer se u prizemlju tijekom dana moglo kupiti prigodne ukrase i tombole s ispricama.



Dan ružičastih majica

Svjesni činjenice da je nasilje u današnje vrijeme svugdje oko nas, povodom Dana ružičastih majica 27. veljače svi smo odjenuli ružičasto. Program u dvorani Kapelici bio je u znaku borbe protiv nasilja u svijetu, a svake godine održava se posljednje srijede u veljači. U sklopu programa mogli smo zaigrati tombolu, uživati u humanitarnoj priredbi, a u predvorju škole bio je postavljen i prigodni štand. Cijela škola zračila je veseljem i pozitivom. Nadamo se da ćemo ovim aktivnostima smanjiti svakodnevno nasilje i probuditi svijest o njegovoj raširenosti i ozbiljnosti. Program su organizirale profesorice Tihana Arbanas i Ana Šiljeg Gilja. Nadamo se da ćemo i dalje u aktivno sudjelovati u Danima ružičastih majica i borbe protiv nasilja u svijetu!

Laura Strupar, 2.b



Fašnik u Sedmoj

Početak ožujka obilježili smo fašnik. Profesori Lana Šarić i Josip Jukić pokazali su svoj urođeni voditeljski talent, a izvedbe su nam izmamile osmijeh. Publiku i stručni žiri posebno je oduševio 4.c svojom verzijom kviza „Najslabija karika“ te su time odnijeli glavnu nagradu i krafne (ali i „slavu“ na hodnicima u idućih nekoliko dana). Profesori Barbara Koričančić, Josip Jukić i Lana Šarić organizatori su ovog najzabavnijeg dana u godini!



DEPRESIJA I MLADI

Izlaz ćemo pronaći zajedno



Život postaje sve brži, a slobodnog vremena i prilike za odmor više nema. Ako se odnekud i stvore, mladi ih ne koriste za predah. Razapeti između školskih obveza, vlastitih i tuđih interesa, očekivanja društva i želje za savršenosti, mogu se izgubiti te zaboraviti na svoje prioritete. Otežavajućih je okolnosti mnogo – odrasli, ponajviše roditelji, koji ih ne razumiju, brojne obveze, svađe s prijateljima i snažan osjećaj usamljenosti – a rješenja malo. Razdoblje adolescencije vrlo je zahtjevno. Svakodnevna borba s vlastitim strahovima i težnjama mogu pomesti ravnotežu vlastitog identiteta, a tada onaj bezazleni početni umor i loše raspoloženje mogu prerasti u ozbiljan problem

PSIHOLOGINJA IZ POLIKLINIKE ZA ZAŠTITU DJECE I MLADIH O DEPRESIJI

Budućnost je u našim rukama

U problematiku depresije, njenih simptoma i posljedica, uvela nas je Mia Roje Đapić, magistrica psihologije iz Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba. Upozorila nas je na to da je svaka naša uloga u društvu, kao brata, sestre, prijatelja ili razrednog kolege vrlo važna te može biti presudna za nečiji život

UZROCI I FAKTORI POJAVLJIVANJA

Nažalost, statistike pokazuju da je sve više zabilježenih slučajeva depresije, a jedan od razloga je i češće prepoznavanje bolesti i odluka da se potraži pomoć. Bez obzira na to, i dalje je prisutan određeni sram kod ljudi koji pate od bilo kojih psihičkih poremećaja. Jedan od razloga leži i u našem društvu. Ljudi su sve više usmjereni na sebe, a sve manje na bližnje. Imperativ je na učenju, radu i uspjehu, a prođu dani i mjeseci, a da s iskrenim zanimanjem ne pitamo jedni druge kako smo. Depresija u mladima uzrokovana je nizom faktora - genetičkom predispozicijom, nekim tjelesnim bolestima, ranim iskustvima, odnosima u obitelji, iskustvima zlostavljanja ili zanemarivanja, vršnjačkog nasilja i nekim drugim visoko stresnim ili traumatskim događajima. Tu si i pretjerani pritisci i perfekcionistička očekivanja, doživljaj da je ljubav roditelja ili drugih važnih osoba u životu uvjetovana i da se treba zasluživati, osjećaj usamljenosti i izoliranosti... Mnogi mladi ne znaju prepoznati depresiju, a ako ju i prepoznaju, smatraju da ih nitko neće razumjeti, da im se neće moći pomoći i da druge neće biti briga. Neki misle da će biti na teret obitelji i prijateljima, boje se osude i ogovaranja te smatraju da trebaju biti jaki i sami se nekako izvući.



PRESUDNA JE ULOGA RODITELJA

Vrlo velik utjecaj na mladu osobu ima društvo. Važno je okružiti se kvalitetnim ljudima, a još važnije graditi zdrave odnose iz kojih možemo crpiti snagu i u teškim životnim situacijama. Roditelji imaju presudnu ulogu u izgradnji odnosa s djecom od rane dobi. Njihova uloga je vidjeti i čuti svoje dijete, preuzeti odgovornost i potražiti stručnu pomoć čak i kad ju mlada osoba oklijeva potražiti, pokazati djetetu da su uz njega uvijek i bezuvjetno. Prijatelji u toj dobi postaju sve važniji i mladi im se često okreću prije nego obitelji. Ta osoba može biti rame za plakanje i uho za slušanje, ali ako primijeti da se možda radi o depresiji ili nekoj drugoj ozbiljnijoj teškoći, pravi prijatelj osnažit će vas da se obratite odrasloj osobi kojoj vjerujete ili će se sam obratiti za pomoć.

U LIJEČENJU SE UZIMAJU U OBZIR ŽELJE MLADIH

Mladi dolaze u pratnji roditelja i tada obično razgovaram odvojeno s njima i roditeljima. Ako radimo timsku obradu,

što znači da mlada osoba razgovara s više osoba, o teškim stvarima razgovarat će samo s jednim stručnjakom kojeg sama odabere. Na drugom susretu obično rješavamo neke testove koji se mladima često sviđaju i iz kojih saznaju mnogo toga o sebi, a i meni pomognu stvoriti cjelovitu sliku. Kada se napiše nalaz i mišljenje, preporučim se daljnji oblik rada. Za neke je to savjetovanje, za neke grupna ili individualna psihoterapija, pri čemu se želja mlade osobe također uzima u obzir. Tretman se uglavnom provodi jednom tjedno ili svaka dva tjedna, ima jasne ciljeve, a nakon određenog vremena evaluira se napredak. Nekad je mladima teško dijeliti najdublje emocije. Nikada ih ne prisiljavam da govore niti ih ispitujem kao u policijskim serijama. Važno mi je dati im vremena, upoznati ih i ponuditi sebe na iskren i autentičan način s jasno postavljenim pravilima povjerenja.

VAŽNO JE PREPOZNATI OBILJEŽJA DEPRESIVNOG PONAŠANJA

Umjesto očekivane tuge i potištenosti, mlada osoba u sklopu kliničke slike depresije može pokazivati razdražljivost, impulzivnost, agresivno ponašanje, nemogućnost koncentracije na nastavi, rizična ponašanja i slično. U tim situacijama depresija se često produbljuje i pogoršava nerazumijevanjem okoline koja je sklona zalijepiti etiketu „problematičnog ili zločestog mladića ili djevojke“ mladoj osobi koja zapravo duboko pati. Svima nam je nekad teško i najradije bismo prespavali cijeli dan, međutim, ako takvo stanje traje duže, uz prisutnost nekih promjena u mišljenju, emocijama i ponašanju te pojavu suicidalnih misli ili samoozljeđivanja - možemo posumnjati na depresiju. Kod uobičajene tuge najčešće znamo uzrok, no kod depresije osoba se može loše osjećati bez posebnog povoda. Tri su obilježja depresivnog mišljenja koja je važno prepoznati: negativno mišljenje o sebi, svijetu i budućnosti. Osoba osjeća da je kriva za loše što se događa, da je bezvrijedna, ima negativno viđenje budućnosti i smatra da je svijet loše, nesigurno mjesto u kojem ne nalazi povode za radost kao što je nalazila ranije te gubi interes za ono što ju je prije zanimalo.

OPTIMISTIČAN POGLED U BUDUĆNOST

Iako je ovaj problem ušao duboko u naše društvo te nas njegovi učinci, posebno na naše mlade, vrlo žaloste, optimističniji sam u vezi budućnosti njegova rješavanja. Nade polažem u roditelje, prijatelje i okolinu mladih. Na svu sreću, sve se više govori o ovome i društvo je upoznato sa simptomima i znakovima depresije. Sada još samo moramo naučiti odgovarajuće reagirati i poticati na traženje stručne pomoći. Mnogi mladi vjerojatno mogu preživjeti neke oblike depresije i bez stručne pomoći, no pitanje je pod koju cijenu i je li smisao života preživljavati i žrtvovati najljepše godine života ili odgovorno brinuti o sebi te zaista živjeti punim plućima.

RAZGOVOR SA ŠKOLSKOM PEDAGOGINJOM I PROFESORICOM BIOLOGIJE

Edukacija je presudna

Zanimalo nas je i mišljenje pedagoginje Marije Čubelić te profesorice biologije Anamarije Jelić o ovoj temi. Zahvaljujući stručnosti i iskustvu, produbile su naše znanje o ovoj krivo shvaćanoj, često tabu temi te nam otkrile kako ovim problemima pristupamo u našoj školi

Koji je glavni uzrok povećanja broja mladih i djece sa psihičkim problemima?

Marija Čubelić: Smatram da se uzrok krije u suvremenom načinu života. Sve je manje iskrenog razgovora, sve više trčimo za poslom i obvezama a sve se manje iskreno smijemo i grlimo jedni druge. Velik su problem i, naravno, društvene mreže. One nam stvaraju krivu sliku o sebi, društvu oko nas te pojmu sreće i što ona zapravo znači. Bojimo se priznati, kako drugima, tako i sebi, da imamo problem i da nam treba pomoć.

Anamarija Jelić: Genetski nasljeđe povećava rizik javljanja, kao i biološke promjene, utjecaj hormona, i stres, a važan čimbenik su i odnosi u obitelji te širem društvu. Mladi se često osjećaju usamljeno, misle da ih nitko ne razumije. Takvo razmišljanje nerijetko dovodi do bijega virtualnoj komunikaciji koja nudi prividnu sigurnost i zapravo je samo kopija prave komunikacije. Susret sa stvarnim svijetom mladima može biti traumatičan te predstavljati podlogu za daljnji razvoj nesigurnosti i depresije.

Profesorice Čubelić, kako kao pedagoginja možete utjecati na psihičko zdravlje učenika?

Marija Čubelić: Mogu pomoći upravo osvještavanjem učenika, njihovih roditelja i kolega nastavnika o problemima današnjice te o psihičkim poteškoćama s kojima se svi možemo susresti. Kada primijetim da mi nešto žele reći, pozovem učenicke na razgovor, a na raspolaganju sam i njima i odraslima u bilo kojem trenutku.



Je li Vam se ikada neki učenik obratio za pomoć zbog svojih psihičkih problema?
Marija Čubelić: Da, bilo je učenika koji su se obratili za pomoć. Bili su to problemi potaknuti perfekcionizmom, osjećajem potištenosti te tuge i panike... U takvim je slučajevima ključno smiriti učenika, posvetiti mu vrijeme kako bi osvijestio svoj problem te nastojati pronaći najbolje rješenje.

Koliko je važna edukacija učenika i roditelja da bi se smanjila pojava psihičkih problema? Educirate li Vi učenike o tome?

Marija Čubelić: Izuzetno je važna. Naime, ne možemo potražiti pomoć ako se sramimo ili ako ne znamo kome se možemo povjeriti. Danas se inzistira na sreći. Svi neprestano moraju biti sretni, a to nije prirodno jer je tuga također dio života. No kada se pojavi, brže prolazi ako razgovaramo s nekim, podijelimo je i čujemo drugačiji pogled na situaciju. Treba ukazati roditeljima i učenicima na tu činjenicu. Na činjenicu da uvelike mogu utjecati na život mlade osobe svojim ponašanjem. Treba im govoriti o razlozima koji dovode do otuđenosti te tako potiču razvoj patoloških stanja. Školska psihologinja i ja surađujemo s Gradskim uredom za zdravlje, sa studentima medicine te s drugima koji imaju zanimljive i korisne projekte za promicanje mentalne higijene, tj. rada na vlastitom psihičkom zdravlju. Tako su naši učenici sudjelovali u projektu Pogled u sebe, a imamo u planu nove projekte za ovu školsku godinu.

Anamarija Jelić: Edukacija je vrlo važna, prvenstveno kako bi se lakše prepoznali simptomi, a budući da obitelj i prijatelji provode najviše vremena s oboljelima, u mogućnosti su najbrže uočiti promjene i probleme u ponašanju te se obratiti za pomoć. Na nastavi biologije često govorimo o utjecaju stresa na zdravlje i strategijama lakšeg nošenja sa stresom pa se dotičemo brojnih rizičnih ponašanja koji su u uskoj vezi s navedenom temom. No, ovaj razgovor potaknuo me je da se dublje uputim s učenicima u temu depresije.

U kojoj mjeri odnosi između učenika utječu na njihovo psihičko stanje?

Marija Čubelić: Međuljudski odnosi u obitelji, krugovima prijatelja izvan škole i u učionici pomažu u održavanju dobrog psihičkog stanja ako su iskreni, kvalitetni i poticajni, no ako su loši, mogu negativno utjecati na raspoloženje, a time i funkcionalnost pojedinca. Učenici u školi provode puno vremena pa je potpora vršnjaka u razredu neophodna za normalno funkcioniranje.

Kako možemo prepoznati depresivnog adolescenta?

Anamarija Jelić: Adolescencija je vrlo zahtjevno razdoblje života, ali mnogi mladi uspijevaju uspostaviti ravnotežu između strahova koji su uobičajeni za ovo razdoblje dobrih prijateljstava, uspjeha u školi, brojnih aktivnosti i razvoja snažnog osjećaja vlastitog identiteta. Povremena loša raspoloženja i burne emocionalne reakcije normalni su, ali depresija je nešto drugačije. Depresija nije samo loše raspoloženje i povremena potištenost koju je svatko od nas povremeno iskusio, već ozbiljan psihički poremećaj sa simptomima koji imaju negativne posljedice na svakodnevno funkcioniranje djeteta kao što je učenje, rad, društveni život te funkcioniranje u obitelji.

Koje su posljedice neliječenja depresije?

Anamarija Jelić: Ako se ne liječi, depresija može dovesti do ozbiljnih problema s vršnjacima, obitelji, u školi te čak i do poremećaja prehrane te zlouporabe i razvijanja ovisnosti o alkoholu i drogama. Depresija u mladima nije slabost ili nešto što se može prevladati uz jaku volju. Radi se o bolesti koja može imati ozbiljne posljedice te zahtijeva liječenje.

Uočavate li pojavu nasilja, loših odnosa, neugodne atmosfere u razredu ili nekih drugih problema u odnosima između učenika naše škole?

Marija Čubelić: Ne bih rekla da ima puno negativnih pojava u našim razrednim odjelima, no da, pojavljuju se raznovrsni razredni problemi koje razrednici i stručno-pedagoška služba razrješavaju. Dinamika ljudskih odnosa je zanimljiva, pogotovo kod adolescenata, a na nama odraslima je zadatak da ih svojim iskustvom navedemo na međusobnu zdravu komunikaciju.

MNOGO MOŽEMO UČINITI

Dragi učenici, nadamo se da su vas ovi razgovori i poruke stručnjaka motivirale u konačnom osvješćivanju društva za ovaj problem. Da ste shvatili da možete puno učiniti čak i ako ste „samo“ dobar prijatelj i ako ste spremni u svakom trenutku stati uz ljude koje volite. Da nećete biti osoba na koju se može računati samo kad je u pitanju zabava, nego i u onim teškim trenucima, onima koji dolaze kad nitko ne vidi, nakon ponoći, kad se osoba koju volite osjeća usamljeno i sama se bori s onime što ju muči. Pokažite da nije sama, da uvijek može računati na vas, da ćete ju voljeti i nećete dopustiti da sama prolazi kroz osjetljive situacije. Postoje situacije u kojima nećete moći pomoći, na koje je teško utjecati jer nam ih takve život donese, ali onda samo slušajte, pokažite da vam je stalo, ohrabrite ju da potraži stručnu pomoć, bezuvjetno joj pružite ono što treba. Budite uz osobu koju volite, budite prijatelj, budite oslonac. Budite oslonac i dobit ćete ga kad će trebati vama.

Marta Pisk, 2. d
 Ilustracija: Lana Miličević, 4.b



TERENSKA NASTAVA U ITALIJU

Bella esperienza!

Početak školske godine 4.f i skupina trećaša proveli su vikend na terenskoj nastavi u suncem okupanoj Italiji. U pratnji profesora Josipa Jukića te profesorica Vlatke Kuhar, Diane Gregurić i Cecilije Nekić posjetili su naše susjede Talijane i upoznali njihovu divnu zemlju. Obišli su brojne talijanske gradove na obali i u unutrašnjosti. Uživali su u vožnjama gondolama Venecijom, obišli svjetski poznato sveučilište u Bologni te vidjeli svjetsku atrakciju - kosi toranj u Pisi. Pod vodstvom profesorice tjelesne i zdravstvene kulture Diane Gregurić, učenici su se iskušali i u nordijskom hodanju po nacionalnom parku cinque Terre. Odsjeli su u poznatim Montecatini Termama, a pri povratku u Zagreb svratili su u gradić Vicenzu. Upoznali smo kulturu te povijest zemlje i gradova koje smo obilazili. Terenska je bila izuzetno uspješno organizirana, svi smo se lijepo proveli i vratili u Zagreb s divnim uspomnama koje ćemo pamtiti čitav život. Veliko hvala našim profesorima koji su nam to omogućili, nadamo se da ćemo ovo lijepo iskustvo ponoviti.

Ana Milković, 3.a



Terenske nastave uvijek su izazov za nastavnike i učenike. Jedni vide mogućnost intenzivnijeg podučavanja na drukčiji način, a drugi priliku za opuštanje i ležerniji pristup učenju. Pretpostavljam da je lako zaključiti tko što želi. Program terenske na sjeveru Italije bio je bogat, zadatci brojni, mjesta prekrasna, a vrijeme kao naručeno. Koliko god su nam se očekivanja razlikovala na početku, moramo priznati da smo ostvarenim, odrađenim i viđenim zadovoljni i mi nastavnici i učenici. Svijet je još neistražen, stoga se nadamo brojnim terenskim nastavama u budućnosti u bližoj i daljoj okolici Zagreba i Hrvatske.

Josip Jukić



Prvo smo posjetili Veneciju, razgledali grad, bili u radionici stakla i ostali zadivljeni vještinom izrade predmeta od stakla. Nakon višesatnog putovanja smjestili smo se u gradiću poznatom po ljekovitim toplicama Montecatini Terme. Idući dan posjetili smo nacionalni park Cinque Terre i puni entuzijazma krenuli u osvajanje planinarske staze između Vernazze i Corniglije duge tri kilometra. Budući da je bilo podne, a staza uska i nemilosrdno se penjala, nekima je trebalo i do dva sata. S druge strane, nekolicina ju je pretrčala. U Pisi su nas više zadivile katedrala i krstionica nego kosi toranj. Treći dan započeli smo posjetom Bologni. Učenici su se bavljali povezujući znanja iz likovne umjetnosti za vrijeme razgleda grada, a poseban doživljaj bio je ući u najstarije sveučilište na svijetu! Posjetili smo čak dvije predavaonice – sobu za anatomiju i aulu za prirodne znanosti. U pauzi za ručak jeli smo neizostavne le lasagne al ragu (kod nas poznatije kao lasagne alla bolognese) te se uputili prema Vicenzi, posljednjoj postaji prije Zagreba. U Zagreb smo stigli točno tri dana nakon polaska. I tako je završila još jedna talijanska avantura!

Cecilija Nekić

TERENSKA NASTAVA 4. RAZREDA U CRNU GORU

Putovanje bolje od maturalca!

Maturanti, polaznici nastave etike i vjeronauka te profesorice Ana Šiljeg Gilja, Tihana Arbanas i Lana Šarić, bili su krajem listopada na terenskoj nastavi u Crnoj Gori

Odmorni, veseli i entuzijastični, krenuli smo to jutro put Crne Gore provesti zabavna tri dana u druženju i učenju. Prvo odredište, malo primorsko naselje Perast, upamtili smo po priči svećenika tamošnje crkve. Naime, pored tog naselja, osim otoka Sveti Đorđe, smjestio se i umjetni otočić Gospa od Škrpjela. Smatra se da je otočić u središtu Bokokotorskog zaljeva izgrađen 1452. u čast Majke Božje, a nastao je tako da su tijekom stoljeća mještani mukotrpno nasipavali kamenje i potapali stare jedrenjake. Ondje smo posjetili i Muzej grada Perasta te razgledali modele jedrenjaka i slike.



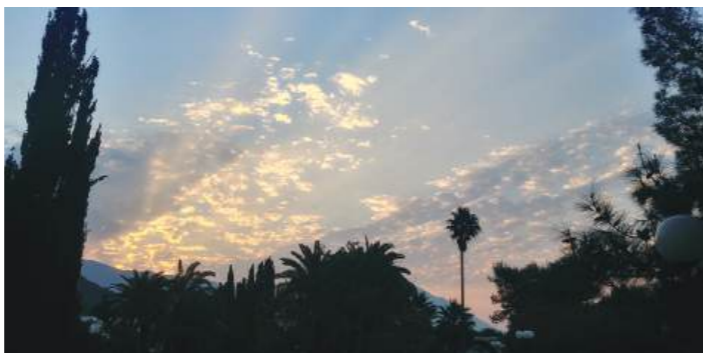
Isti dan krenuli smo za Budvu. Odmah smo primijetili nerazmjer u razvijenosti u odnosu na Crnu Goru, ali i u unutar same Budve. Iako se dosta toga gradi, šokantna je razlika između prizora nebodera, poslovnih zgrada i hotela te uništenih, neodržavanih kolnika, smeća i neuređenih parkova.

Hotel u kojem smo odsjeli nije bio „klasičan“ hotel, već *resort* velike površine s raznim sadržajima. Oduševile su nas *ville* sa zasebnim dućanima i frizerskim salonima. Okružen palmama i planinama, osjećaj je bio kao da smo se zatekli u Beverly Hillsu. Savršena pozadina za mnoge fotografije na *Instagramu* koje su tih dana preplavile

naše profile! Slobodno vrijeme proveli smo u Starom gradu, u restoranu tik uz plažu uživali smo u klasičnoj balkanskoj kuhinji, a navečer smo posjetili *pub* s glazbom uživo i odličnom atmosferom.

Sljedeće jutro krenuli smo za Kotor gdje smo u pratnji vodiča saznali mnogo o važnosti tog grada. Posjetili smo pravoslavnu i katoličku crkvu, uvidjeli razlike u njihovom uređenju te naučili više o njihovoj povijesti. Kasnije smo imali vremena za kavu na glavnom trgu, razgledavanje ostatka grada i kupovanje suvenira.

Sljedeće odredište – Lovćen, planina bitna za crnogorsku povijest, a spominje se i u njihovoj himni.



Na usputnoj stanici kušali smo crnogorski tradicionalni pršut i sir te skupili snage za iduću pustolovinu – penjanje mračnim tunelom posljednjih stotinjak metara do vrha. Na vrhu, na nadmorskoj visini od skoro 2000 metara, zatekao nas je veličanstven prizor mauzoleja sa sfigama, pokraj kojeg stepenice vode do groba Petra II. Petrovića Njegoša i odakle se pruža impresivan pogled. Nakon toga, Cetinje, nekadašnja prijestolnica Crne Gore i razgledavanje tamošnje crkve.

Pri povratku u Budvu pružao se lijep noćni pogled na Stari grad koji je mnoge izgledom i arhitekturom podsjetio na Dubrovnik. Posljednju večer većina generacije provela je u klubu.



Sljedeći dan, pri povratku u Zagreb, u Herceg Novom razgledali smo zanimljive građevine, Sahat-Kulu i Crkvu sv. Mihaela Arkandela. Ondje se dogodila i jedna „nesreća“ koja se, zahvaljujući skupini naših učenika, ubrzo riješila. Naišli smo na automobil koji je zaglavio u jarku - zasukali smo rukave i pomogli u izvlačenju. Bio je to prizor oko kojeg su se svi okupili i navijali, a na kraju su i zapljeskali.

Nakon što smo ušli u Hrvatsku, u mjestu Komaji u Konavlima posjetili smo privatnu vinariju te saznali više o razlikama između vrsta vina, alkoholima, alkoholnom vrenju i procesu dobivanja vina. Vino smo mogli i degustirati te kupiti.

Pri sretnom slijetanju u Zagreb, osmijesi na našim licima odavali su ukupan dojam: ova terenska nastava bila je pun pogodak - stvorili smo nove uspomene, mnogo naučili te se zblížili s profesoricama. Mnogi su se složili da je ovo putovanje bilo bolje i od maturalca!

Din Mušović, 4.e



Od Salone do Zakučca

Učenici drugoga razreda od 4. do 6. svibnja boravili su na terenskoj nastavi u Solinu, Splitu i Omišu u pratnji profesorica Marije Čubelić, Anamarije Jelić i Helene Perišić. Uoči blagdana svetoga Duje posjetili su najprije Salonu gdje su među ostalim vidjeli i baziliku splitskoga zaštitnika, u Solinu su još posjetili Gašpinu mlinicu, a dan je zakružen odlaskom u HNK Split i gledanjem opere te Spli'ski akvarel, velikoga Ive Tijardovića. Drugi dan bio je rezerviran za Split. Posjet Hajdukovu stadionu Poljud dojmio se naših drugaša koje su domaćini hajdukovci velikodušno ugostili i provedli kroz klupske prostorije te su kadeti sa svojom pedagoginjom organizirali trening za naše učenike. Upoznavanje Splita nastavljeno je radionicama i ispunjavanjem listića u Park šumi Marjan, a zatim i u centru grada gdje se posjetilo podrume Dioklecijanove palače, katedralu sv. Duje, Peristil, Narodni trg, Voćni trg, Marulićevu kuću i grob... U Omišu je organiziran posjet tvornici Omial novi d.o.o. u kojoj su učenici mogli vidjeti kako nastaju različite aluminijske posudice. Posjetom najveće hrvatske hidroelektrane HE Zakučac zaključeno je jedno lijepo izvanučioničko učenje i druženje u Dalmaciji.

Marija Čubelić



Lijepa uspomene

Učenici 3.a i 3.f uputili su se u lipnju zajedno sa svojim razrednicima i profesorima u pratnji na maturalac u Grčku

Putovanje smo započeli vožnjom do Venecije gdje nas je čekao brod za Igumenicu. Na brodu naše veselo putovanje započelo je, a dolaskom u Grčku nastavilo se. Prvo smo odsjeli u Kalambaki, a iduće jutro zaputili se do "letećih manastira", tj. put Meteora. Zatim smo posjetili slavne Delfe i Apolonov hram te se nakon duga dana zaputili put Glyfada gdje smo noćili ostatak putovanja. Obišli smo Atenu i njenu slavnu Akropolu, Mikenu i Atrejevu riznicu, Epidauros i Korinški kanal. Predzadnji dan putovanja posjetili smo rt Sounion i Posejdonov hram, a slobodno vrijeme proveli smo kupajući se na jednoj od najpoznatijih grčkih pješčanih plaža. Prije odlaska u atensku zračnu luku otišli smo u Plaku, večerali uz tradicionalni grčki show i ples sirtaki te kušali tradicionalna grčka jela poput souvlakija i tzatziki umaka. Uz tugu na licima jer je putovanju došao kraj, ali puni emocija i prekrasnih dojmova, uputili smo se na avion te sletjeli u Zagreb u kasnonoćnim satima. Od srca zahvaljujemo našim dragim razrednicima, profesorima Hrvoju Malčiću i Lani Šarić te profesorima u pratnji, Katarini Filković i Filipu Pinteru što su nam omogućili lijepo iskustvo koje ćemo pamtit čitav život. Još smo se više povezali, upoznali te uživali u prekrasnoj Grčkoj. Ipak, sve što je lijepo kratko traje. Ispred nas je završna, maturantska godina u Sedmoj, a onda ostaju samo lijepe uspomene na srednju školu i ovaj divan maturalac.

Ana Milković, 3.a



Nezaboravno putovanje

Učenici 3.b, 3.c, 3.d i 3.e s razrednicima i profesorima u pratnji bili su na maturalcu na Azurnoj obali i u Španjolskoj

Prva odredišta bili su Monako, Nica i Cannes u kojem su nas oduševile zgrada u kojoj se održava filmski festival te velika, lijepa plaža. Zatim smo posjetili grad Aix-en-Provence gdje smo hodali uskim i kamenim ulicama nalik našim dalmatinskim. U Arlesu i Nimesu posjetili smo stare, neoklasicističke građevine. U Kataloniji razgledali smo Dalijev muzej, a sljedeće slobodno jutro proveli smo u Calelli, odmarajući u hotelu ili na plaži. Zabavili smo se u Marinelandu, vodenom parku s toboganima i showovima s dupinima. Iako smo kolektivno izgorjeli, neki više, neki manje, a neki se čak i razboljeli, tu noć išlo se u Menfis, najposjećeniji klub u Calelli. Slijedili su razgledi Barcelone i prekrasne crkve Sagrada Familia, stadiona Camp Nou, Nacionalnog muzeja umjetnosti Katalonije te parka Guell. Opustili smo se uz tzv. Čarobne fontane koje plešu osvijetljene različitim bojama uz poznate šansone te posjetili kuću La Pedrera. Let smo čekali u malom, simpatičnom i mirnom gradu Geroni gdje smo uživali u uličnim svirkama.

Bilo je to putovanje ispunjeno različitim emocijama, dobrim i lošim iskustvima. No, svakako nezaboravno.

Karla Ujević, 3.c



Izvanučionička nastava

U prošloj školskoj godini posjetili smo mnoga odredišta u Hrvatskoj i inozemstvu na kojima smo se zabavili i istraživali



Sredinom listopada prvaši su sa svojim razrednicima posjetili Karlovac, Turanj i Ozalj. Posjetili su Akvarij hrvatskih endema, dvorac Frankopana i malu hidroelektranu na Kupi.



Početkom studenoga drugaši su istražili ljepote susjedne Slovenije - Bled i Triglavsko jezero te Ljubljanu.



Trećaši su 7. prosinca bili u Austriji. Posjetili su tvornicu čokolade Zotter, advent u Grazu, razgledali su izložbu u Kuntshausu.



Krajem ožujka polaznici DSD-nastave i likovne grupe bili su na izvanučioničkoj nastavi u Beču. Neke od znamenitosti koje su razgledali bile su bečki Ring, katedrala sv. Stjepana, zimska rezidencija Habsburgovaca Hofburg i dvorac Schönbrunn.



Početkom travnja drugaši su bili na dvodnevnoj izvanučioničkoj nastavi u Münchenu i Salzbugu.



I naši prvaši proveli su zabavan vikend početkom travnja u Veroni, Sirmioneu i Gardalandu.



Svoje posljednje zajedničko putovanje početkom travnja maturanti su proveli u Budimpešti. Posjetili su Ribarsku utvrdu, Trg heroja, vozili se Dunavom i šetali ulicom Vaci.

SPORTAŠI U 2018./2019.

Uspjeh košarkaša i plivača

Naši uporni i disciplinirani košarkaši i plivači ostvarili su zapažene rezultate u prošloj školskoj godini. Osvojili su značajna mjesta na natjecanjima u inozemstvu i Hrvatskoj

Košarkaši Jakov Kelečević u kapetanskoj ulozi, Tin Breber, Fran Duplančić, Jakov Ivančić, Niko Kulišić, Fran Miličević, Sven Mešetović, Din Mušović, Jakov Parat, Ante Prgomet i Mile Vukušić s profesorom Petrom Paradžikom osvojili su 4. mjesto na I. Memorijalnom košarkaškom turniru „Dražena Petrović“. Održao se od 6. do 7. X. u Budimpešti u organizaciji HOŠIG-a, Hrvatske osnovne škole i gimnazije. Početkom ove godine HOŠIG je svoju sportsku dvoranu povodom 25. obljetnice smrti Dražena Petrovića, velika hrvatske košarke, nazvao njegovim imenom postavivši mu spomen-ploču.

Odličan sportski uspjeh ostvarili su i naši plivači Ante Toni Čulin, Matija Konja, Daniel Lomtatidze i Faris Šećerkadić. Oni su osvojili su 5. mjesto na Županijskom natjecanju srednjih škola u kategoriji štafeta 4 x 50 metara mješovito. Uz to, naši sjajni vaterpolisti bili su prvi na Prvenstvu Grada Zagreba u vaterpolu za srednje škole. Mentor objema grupama bio je profesor Petar Paradžik. Sportskim uspjehom može se pohvaliti i naš maturant Ante Toni Čulin koji je osvojio 2. mjesto na Prvenstvu Grada Zagreba u plivanju u kategoriji 50 metara prsno. Ponosni smo na naše učenike te im želimo još više snage, upornosti, discipline i boljih plasmana!



Marija Novokmet



Fotografija: Školski sportski savez Grada Zagreba



Timski duh

Košarkom sam se počeo baviti prije otprilike tri godine kada me je prijatelj s tenisa nagovorio da dođem na trening u njegov košarkaški klub. Ne bih rekao da je to bila „ljubav na prvi pogled“, ali s vremenom sam uvidio prednost svoje visine u košarci pa sam počeo trenirati.

Košarka je u isto vrijeme zahtjevan i lagan sport, ovisno o razini i poziciji košarkaša u igri. Fizički je teže višim igračima koji se naguravaju pod košem i nadmudruju ne bi li došli do defanzivnog ili ofanzivnog skoka. Niži igrači nisu u tolikom kontaktu, ali u pravilu više trče po terenu, stoga i oni imaju težak zadatak. U košarci najviše volim timski duh i dobar osjećaj kada znam da sam pridonio timu. Nakon tenisa to je za mene bilo veliko otkriće, budući da sam u tenisu bio prepušten samome sebi.

Bio sam razočaran ishodom zadnje utakmice zbog koje nismo osvojili 3. mjesto. Iako smo bili slabiji tim, dobro smo se držali i mislim da smo zaslužili pobjedu, ali zbog nekih faktora to nije bilo moguće. Ukupno gledajući, turnir u Budimpešti bio je odlično košarkaško, kulturno i društveno iskustvo. Osim što smo igrali košarku, družili smo se s učenicima iz država regije te upoznali mađarsku kulturu. Zahvalan sam profesor Paradžiku i VII. gimnaziji što su mi omogućili ovo iskustvo. Žao mi je jedino što nisam 1. ili 2. razred da mogu opet ići dogodine. Ipak, nastavit ću rekreativno igrati za svoj klub K. K. Hermes Analitiku i ponekad s dečkima otići na haki.

Din Mušović, 4.e

SUSRET S MILANOM TRENCOM

Kada su jako dobre, ilustracije postaju umjetnost

Ilustrator, crtač stripa, filmski i kazališni redatelj, grafičar, pisac. Jednom riječju - „multimedijalni umjetnik“. Uz to, predaje režiju na Likovnoj akademiji na odjelu animacije. Dvanaest godina proveo je u Americi gdje je objavio više od tisuću ilustracija i naslovnica u glavnim američkim novinama i časopisima, a dječjom slikovnicom „Noć u muzeju“ stekao je i hollywoodsku slavu. U Knjižnici Božidara Adžije prisustvovali smo razgovoru s hrvatskim umjetnikom svjetske razine, Milanom Trencom te vam prenosimo dio zanimljivosti koje smo tom prilikom saznali. Razgovor je vodio djelatnik knjižnice Siniša Nikolić, a ovdje smo se više zadržali na ilustratorskom radu

Kako su izgledali vaši počeci?

Osamdesete su bile vrijeme stripa pa sam tako i počeo. Prije toga pisao sam za studentski list. Završio sam Školu prijenjenu umjetnosti, odjel grafike, nakon čega sam upisao filmsku režiju. Ilustracije sam počeo raditi 1985., s 23 godine, za časopis Start. Nisam se puno zanimao za ilustracije, no pratio sam rad Mirka Ilića i Igora Kordeja. Zatim sam početkom 90-ih otišao u Ameriku gdje sam isprva radio na nekim književnim kritikama.

Kada ste otkrili svoj talent?

Kao mali rado sam crtao te bih odmah smislio priču. Moj život bili su stripovi i crtići Walta Disneyja te sam maštao o tome da radim crtane filmove i stripove. Prvi strip napravio sam sa 17 godina, zvao se Vitezov zalag. Imao sam potrebu da ispričam priču, da imam karaktere i situacije.

Tko vas je inspirirao?

Malo me sram priznati, ali jako volim Walta Disneyja. Neke priče stvarno su remek-djela, kao npr. Mary Poppins. Uvijek mi se sviđalo kod Disneyja što su filmovi jako pročišćeni. Što se tiče stripa, volim Stevea Canyona - autora Miltona Caniffa, a inspirira me i slikarstvo, pogotovo opus klasičnog slikarstva. Kasnije su me stari crno-bijeli filmovi počeli zanimati, rado sam u ilustracijama koristio tu igru svjetla i sjene.

Biste li rekli da je vaš posao umjetnost ili zanat?

Zanat je ono što profesionalne umjetnike čini profesionalcima. U ilustratorskom radu jako su mi pomogle riječi jednog savjetnika: „Samo da ne bude katastrofa.“ U novine danas se može staviti gotovo sve, ali ono što se stavi mora biti objavljivo. Definitivno mislim da ilustracije kada su jako dobre postaju umjetnost.

Što vam je najteže u vašem poslu?

Obično su rokovi jako kratki. Dugo sam radio u Americi zato što imam klik da osmislim ideju koja funkcionira s tekstem. Za jednu rubriku u New York Timesu tekst bih dobio u 11 ujutro, a ilustracija za sutrašnje novine morala bi biti gotova već u 17 sati. Kada su duži rokovi, najveći izazov je smisliti ilustraciju. U Hrvatskoj je lakše jer uopće ne trebam slati skice ilustracija. Onog trena kada je skica u Americi odobrena, moram pratiti tu skicu. A često mi se čini da baš te ideje što mi padnu napamet daju dodatnu vrijednost ilustraciji.

Jednom ste rekli da ilustracijama ne komentirate tekstove nego probleme.

Imao sam sreću da su mi često davali slobodu da izrazim svoje mišljenje, a ne ideje nekih novinara. Bitan mi je vizualni dio, ali bitniji je sadržaj. Lakše mi je ući u srž tog problema i izreći svoje mišljenje nego pokušavati ilustracijom predočiti nečije mišljenje. Može se reći da je ilustracija medij na pola puta između novinarstva i slikarstva.



Zen priče Vaš su prvi dugometražni igrani film, a trenutno radite na adaptaciji Hektorovićeve Ribanja i ribarskog prigovaranja. Kako ste došli na tu ideju?

Snimanje filmova i serija povijesne tematike kod nas je jako skupo i potrebno je mnogo znanja, pa ih kod nas nema. U kući na Hvaru imamo tu knjigu, nakon par stranica počeo mi se stvarati film pred očima, vrlo neobično iskustvo. Film sam radio prema tome kako je uistinu moglo biti to putovanje. Već je snimljen, sada samo prerađujemo scene. Ovaj projekt je taj koji je definitivno pronašao mene.

Karla Ujević, 3.c

Dobrih priča ima svuda oko nas

Kristian Novak jedan je od naših najperspektivnijih suvremenih pisaca. Njegova djela Ciganin, ali najljepši i Črna mati zemla, koju smo čitali u sklopu našeg čitateljskog kluba, osvojili su publiku i kritiku. Rasprava koju je njegovo djelo potaknulo na našem sastanku bila je veoma zanimljiva, složili smo se da je riječ o iznimnom romanu te smo mu poželjeli postaviti mnoga pitanja. Zahvaljujući online dopisništvu, to smo i učinili, a odgovori nisu nimalo razočarali

Kako ste otkrili svoj talent za pisanje?

Drugi su ga otkrili. U osnovnoj školi dobivao sam loše ocjene iz pismenih sastavaka i zadaća, pa nisam imao neke iluzije da ću ikada biti dobar u tome. Iako, imao sam dosta bujnu maštu i neprestano smišljao priče. O ratnicima budućnosti, svemirskim brodovima i dječacima koji igranjem kompjuterskih igrica spase svijet. U srednjoj školi je moj profesor hrvatskoga ipak vidio neku kvalitetu u mom pisanju, tada su to već bile ljubavne pjesme, i pomogao mi da budem bolji. Naučio me važnu lekciju da na tekstu treba raditi da bi bio dobar.

Jeste li oduvijek željeli postati pisac?

Ne. Nisam siguran ni želim li ikada postati profesionalni pisac. Pisati pod svaku cijenu mi nije neka opcija i čini mi se da tek tada u svom pisanju ljudi nisu slobodni. Možda se varam. Ali pisanje, pripovijedanje, slaganje zanimljivih likova i potrebnih priča je silno važan dio mog života i prilično sam nesretan kada neko duže vrijeme ne pišem.

Otkud crpate inspiraciju za svoja djela?

Iz djetinjstva, vlastitog života, tuđih života. Dobrih priča ima svuda oko nas, a kažu da svaki čovjek ima barem jednu dobru priču za ispričati. I, naravno, iz književnosti. Puno inspiracije dođe upravo kroz čitanje suvremenih i starih tekstova koji mi dođu pod ruku.

Imate li pisca koji vam služi kao uzor?

Imam ih hrpu, i suvremenih i starih, ali ih neću nabrajati jer uvijek nekog važnog izostavim. Ali da, za pisca je silno važno imati uzore ideale prema kojima će stremiti. Originalnost je dobrim dijelom posljedica dobrog imitiranja, onog koje nadograđuje ono što imitiramo, koliko god to paradoksalno zvučalo.

Koja vam je najdraža knjiga?

Uf, pa gdje samo jednu? Svaki dan bih mogao navesti drugu. Trenutni favorit mi je recimo Princeza i čarobnjak Julije Donaldson. Slikovnica koju čitam svojim kćerima.

Što mislite o trenutnom popisu školskih lektira?

Jao, samo ne to pitanje. Neću odgovoriti, samo ću čestitati svakoj nastavnici, svakom nastavniku i svakom roditelju koji uspiju dijete odgojiti u odraslu osobu s navikom čitanja. Ne mogu dovoljno podcrtati koliko će čitanje kompleksnijih tekstova od *click-baita* i statusa na društvenim mrežama biti tražen potencijal u sljedećim desetljećima. U svim sferama ljudskoga djelovanja.

Što savjetujete mladima koji nisu sigurni u svoj rad?

Ostanite nesigurni u svoj rad. U većoj su opasnosti oni koji su sigurni u svoj rad i zaljubljeni u sve što napišu ili izrade. Za takve često nema dobre perspektive. Budite samokritični, a kad ste u dvojbi, uspoređujte svoj rad s radom nekog od svojih uzora i prerađujte dok ne bude dobro. Pitajte svoje profesore hrvatskog za savjet, kao i bilo koga u čiji sud imate povjerenja. I tražite od njih iskrenost. Kritika boli, da, ali što više patnje podnesete tijekom kreativnog procesa, tim će manje patnje

biti nakon što tekst bude objavljen.

Što je najvažnije za postati dobrim piscem?

Trebate čitati i pisati, pisati i čitati. Analizirati što je dobro u dobrim tekstovima, što je loše u tekstovima koji vam se nisu sviđali. Biti strpljivi i ustrajni, raditi na tekstu ako treba i godinama, prerađivati ga dok ne bude „bomba“. Biti spremni na žestoku kritiku, ponekad i pljuvanje. I nikome dopustiti da vam kaže da niste dovoljno dobri.

Jeste li mislili da će vaše knjige postati toliko poznate?

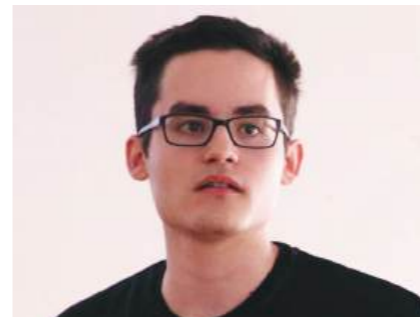
Ne. Ali nisam previše ni razmišljao o tome. Samo mi je bilo stalo da napišem proketo dobru priču, to je sve.

Antica Župić, 3.f
Paula Reljić, 4.d.



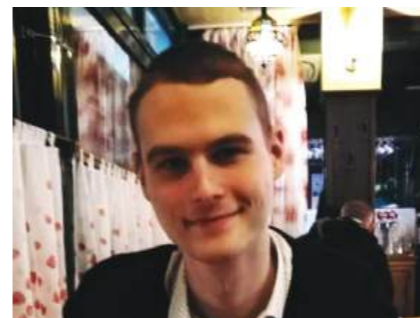
Kako nam je na fakultetu

Lovro Bilić, Prehrambeno-bioteh-nološki fakultet u Zagrebu



Upisao sam studij biotehnologije na PBF-u, svoj prvi izbor. Jako sam zadovoljan nakon prve godine, a najviše mi se sviđaju profesori i društvo. Najmanje mi se sviđa vrijeme koje provodim u laboratorijima, 12 sati tjedno. U potpunosti sam zadovoljan fakultetom. U usporedbi sa srednjom školom, mora se više učiti. Profesori su pristupačniji, ozbiljniji, ali se jako trude objasniti gradivo i nikada im nije problem napraviti nešto dodatno. Ispiti su kao i u srednjoj školi, samo ima puno više gradiva. Na faksu mi je bolje nego u srednjoj jer je društvo odlično, sviđa mi se osjećaj akademske kolegijalnosti.

Matija Huđin, Fakultet elektro-tehnike i računarstva u Zagrebu



Upisao sam FER zato što me zanima programiranje, jedan je od najboljih fakulteta te je lako naći posao. Sviđa mi se što ne moraš pohađati baš sva predavanja. Organizacija vremena tvoj je izbor i nema svakodnevnog stresa od ispitivanja. Ne sviđaju mi se neki predmeti koji se čine presložanima za prvu godinu. Profesora ne zanima nitko osobno, za razliku od srednje. Nema usmenih iz 90 posto predmeta pa je nemoguće da netko ima „pik“ na tebe. Ispiti su mnogo teži i mora se nezamislivo više učiti, ali nije nemoguće. Ispit sa-

stavljaju svi predmetni profesori zajedno te svatko ispravlja isti zadatak svima. To je najpravedniji mogući sustav.

Luka Krešić, Fakultet elektroteh-nike i računarstva u Zagrebu



FER mi je bio prvi izbor u Hrvatskoj, iako sam imao druge izbore van Hrvatske koji su zbog raznih razloga propali. Prvom godinom nisam pretjerano zadovoljan. Nemam motivaciju dolaziti na predavanja jer su dosadna i monotona, a nije mi toliko teško da bih morao dolaziti kako bih prošao, stoga samo učim za ispite noć prije. Najviše mi se sviđaju mogućnosti koje mi se pružaju nakon što završim prvu godinu. Tada već znamo programirati pa postoje razne mogućnosti za korištenje tog znanja i mislim da će studiranje biti puno zanimljivije. Lakše je nego u srednjoj školi jer nema nikakvog štrebanja nego samo rješavanja zadataka i problema. To mi je uvijek bilo mnogo lakše svladati, iako ispiti sadržavaju puno više gradiva od ispita u srednjoj.

Laura Rudelj, Medicinski fakultet u Zagrebu



Studiram na Medicinskom fakultetu, to mi je bio prvi izbor, iako sam velik dio života bila uvjerenja da ću studirati pravo. Pripremanje za upis bilo je naporno i uložila sam puno truda.

Najveća prepreka bio je rigorozan prijamni ispit. Unatoč tome što je težak i iziskuje puno dosljednosti u radu, studij me pozitivno iznenadio. Najviše mi se sviđa to što polažemo predmete čim ih odslušamo te na taj način možemo izbjeći dugo toplo ljeto provedeno nad knjigom. Bilo je dosta neprospavanih noći i frustrirajućih količina gradiva: 1500 stranica (i to samo iz jedne od više knjiga) anatomije može ubiti čovjeka u pojam. Ipak, ispalilo je lakše nego što sam očekivala. Uz sve dosad položene predmete imam prosjek 5.0. Fakultet i srednja škola dva su različita svijeta: faks dopušta da radiš neke stvari svojim tempom i sam slažeš svoj raspored polaganja ispita. S druge strane, nitko te neće usmjeravati kao što to rade profesori u srednjoj školi pa si prepušten sam sebi i svojim radnim navikama. Moram priznati da mi nekad nedostaju oni dani kad se za test učilo nekoliko dana prije! J

Katarina Topić, Pravni fakultet u Zagrebu



Pravo je bilo moj prvi izbor s obzirom na to da imam široko područje interesa, a ono spaja mnoga područja u poseban i zanimljiv sustav. Nisam se posebno pripremala za upis, osim standardnih priprema za maturu i sociologiju koju sam pisala kao izborni predmet. Fakultetom sam iznimno zadovoljna, od organizacije nastave pa sve do tema koje se proučavaju. Razlike u odnosu na srednju školu su velike: puno veća sloboda u organizaciji vremena, drukčija literatura, slobodniji pristup profesora, nema domaćih zadaća. Fakultet je ispunio moja očekivanja, iako, naravno, ima stvari koje bih promijenila.

Marija Novokmet

I obrazovanje se „digitaliziralo“

Dok učimo, najviše nas ometa mobitel, zbog kojega, prema nekim istraživanjima, znamo potrošiti i do devet sati dnevno. Zašto uporabu mobitela ne bismo pretvorili u nešto korisno? Pronašli smo aplikacije koje bi vam mogle pomoći da postignete bolji uspjeh u školi

POCKET

Ova je aplikacija doslovno džep za sve internetske stranice koje nismo u mogućnosti baš sad pročitati. Najbolje je to što su stranice spremljene u Pocket čitljive i „offline“. Uz to, aplikacija ima i opciju čitati tekst, podcrtati ga, a svakim ažuriranjem dodaje se još neka korisna opcija.

DUOLINGO

Savršena aplikacija ako želite naučiti osnove nekog jezika i imate puno tramvajskih stanica do škole. Kvalitetno iskorišteno vrijeme i besplatno učenje jezika.

CLASSIC MANAGER – FREE CLASSICAL MUSIC

Najlakši, najsigurniji i najbrži način za pronalazak glazbenih primjera. Pronađite ih na tražilici, spremite u vlastitu

mapu da su vam na dohvata ruke, i osigurana vam je petica iz glazbenog.

CAMERA SCANNER TO PDF

Aplikacija za nastavne jedinice koje ste propustili, a vaš prijatelj ne zna drukčije nego mutno ih fotografirati iz bilježnice. Predložite mu da instalira ovu aplikaciju koja fotografiju automatski pretvara u pdf format i problem je riješen!

SOCRATIC

Još jedna aplikacija slična vrlo poznatom Photomathu, ali bolja. Radi na istom principu: fotografirajte svoju zadaću i dobit ćete odgovore, ali ne samo na zadatke iz matematike već i iz prirodnih znanosti, kemije, povijesti, engleskog, ekonomije...

KHAN ACADEMY

Najkorisnija aplikacija koju možete imati na mobitelu. Virtualna učionica koja obuhvaća ponešto iz svakog obrazovnog područja. Aplikacija sadržava lekcije, testove, a moguće joj je pristupiti i bez interneta.

FOCUS TO-DO: POMODORO TIMER AND TASKS LIST ORGANIZER

Jeste li ikad čuli za pomodoro tehniku? Metoda je to upravljanja vremenom koju je razvio Francesco Cirillo; koristi brojač za podjelu rada u intervale od 25 minuta, nakon čega slijedi kratka pauza. Osim toga, možete postaviti listu zadataka i u potpunosti pratiti svoj rad.

SCHOOL ASSISTANT

Baš sve školske obveze možete zabilježiti ovdje. Uz pomoć ove aplikacije nećete ih zaboraviti.

Karla Ujević, 3.c

Ilustracija: Lana Miličević, 4.b



Kviz kao vrijedno iskustvo

Hrvoje Malčić, profesor engleskog jezika i povijesti, prošle godine sudjelovao je u popularnom kvizu "Potjera". Kako je rekao, danas je teško takve informacije čuvati u tajnosti jer se sve vrlo brzo širi internetom. Tako su učenici saznali da je bio na televiziji, a vijest je došla i do nas. Iz razgovora s profesorom saznali smo pojedinosti o nastupu, a to nam je bila prigoda i da ga potaknemo na novno sudjelovanje



Zanimalo nas je kako je došlo do toga da se prijavi, je li oduvijek imao želju ili se to dogodilo spontano. Odgovor je: "Slučajno! Gledao sam kviz i odlučio prijaviti se. Ispunio sam prijavu u pet minuta i to je bilo to." Odlučio se baš za taj kviz jer je ga smatrao puno zanimljivijim i dinamičnijim od, primjerice, "Tko želi biti milijunaš". Ovo mu je bilo prvo sudjelovanje na televizijskom kvizu. Do tada je imao blokadu u glavi koja ga je sprječavala u tome. Shvatio je da nikoga nije briga ako pogriješi

zato što su svi usredotočeni na sebe, svoja pitanja i odgovore. Zašto se prijavio? Na prvom mjestu radi novog iskustva!

U ekipi s kojom je pokušao pobijediti lovca našli su se natjecatelji raznih dobrih skupina, od dojučerašnjih maturanata do umirovljenika. Ipak, misli da bi se svi koji imaju afiniteta za natjecanje na kvizovima trebali prijaviti neposredno nakon srednje škole, dok je svo znanje još *friško*. I sam je primijetio da je odgovore na neka postavljena pitanja prije znao, ali ih je tijekom vremena zaboravio.

Samog nastupa nije ga bilo strah, ali osjećao je laganu tremu. Kada je došao trenutak da odabere ponudu, odmah je "pucao na najvišu", jer pobjeda sa srednjom ponudom bila bi "poluprazna i nedovoljna." Odgovorio je na petnaestak pitanja, a kao najteže izdvojio je ono o najinteligentnijem psu.

Inače nije ljubitelj pasa ("Što ne znači da ne volim ljude!") i osporava tezu da postoji inteligentan pas.

Ipak, iako svoj nastup smatra vrijednim iskustvom, nije zadovoljan rezultatom. Kviz zahtijeva brzo razmišljanje i odgovaranje. Nema vremena za kalkuliranje jer za odgovor ima pet sekundi od trenutka kada lovac odgovori. Jedno od pitanja bilo je "Koji su atomski brojevi dva najzastupljenija elementa u svemiru?" Profesora je zanimalo znamo li odgovor na to pitanje. "Odgovor je zapravo vrlo jednostavan, jedan i dva." No, nije obeshrabren i prijavio bi se opet.

Na kraju nas je zanimalo kako je prošao ovaj razgovor, na što je profesor odgovorio: "Uspješnije nego kviz!"

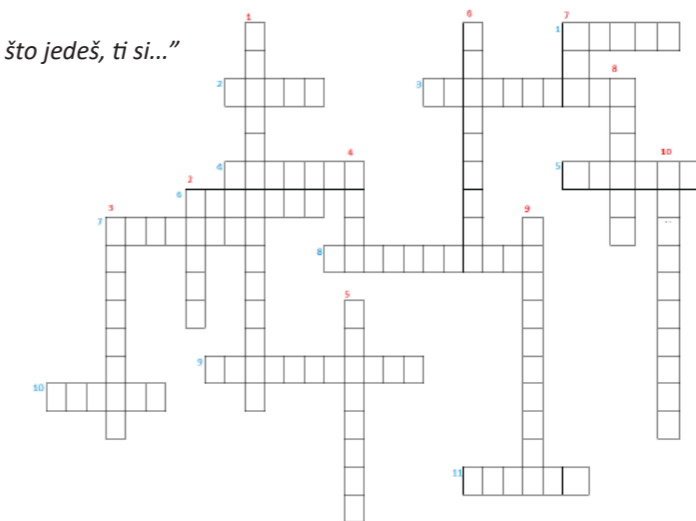
Karla Ujević i Anđela Vidović, 3.b

Vodoravno:

- 1 gimnazija s kojom dijelimo zgradu
- 2 slavni savjet prof. Paradžika o zdravoj prehrani: "Ono si što jedeš, ti si..."
- 3 riječi kojima profesor Špoljar vraća pažnju učenika
- 4 omiljeni kafić naših učenika
- 5 debatni klub Sedme
- 6 omiljena školska prostorija učenika
- 7 dvorana za događanja
- 8 ulica u kojoj je naša škola
- 9 omiljeni kafić naših profesora
- 10 veselo događanje u drugom polugodištu
- 11 profesorica Vipauc od milja svoje učenike naziva

Okomito:

- 1 tradicionalni sajam u prvom polugodištu
- 2 jedna od pjevačkih skupina Sedme
- 3 gimnazija s kojom smo u smjeni
- 4 druga pjevačka skupina Sedme
- 5 izreka profesora Jakovića
- 6 profesorica poznata po kreativno-edukativnim panoima
- 7 program učenja njemačkog jezika
- 8 prezime najpoznatijeg para škole
- 9 izreka profesorice Mišure
- 10 grupa koja je napravila ovu križaljku



Lana Miličević, 4.b

Rješenja: Vodoravno: 1 Druga, 2 smije, 3 Mene gledaš? 4 Virtuoz, 5 Lijljani, 6 kanthna, 7 Kapelica, 8 Krizanićeva, 9 Plavo stablo, 10 Fašnik; Okomito: 1 Humanitarni dan, 2 Klapa, 3 Klasična, 4 zbor, 5 Izadri vanti, 6 Lana Šarić, 7 DSD, 8 Špoljar, 9 Jado životel, 10 novinarska

ČITATELJSKI KLUB PREPORUČUJE

Neponovljiva priča o razrušenom gradu i prijateljstvu

„Gonič zmajeva“, svjetski biser poznatog suvremenog pisca i humanitarca Khaleda Hosseinija, stigao je i u naše ruke. Neponovljiva priča o velikom i razrušenom gradu te velikom i razrušenom prijateljstvu osvojila je publiku i struku, probudila u svojim čitateljima novu razinu razmišljanja o Bliskom Istoku. Zemlja rata, krvi, katastrofe i suza, Afganistan, iako nama nepojmljivo, nije oduvijek izgledao tako. Nekada bogat i lijep grad skrivao je u sebi sreću, mir, sigurnost i dječju igru. O tome svjedoče sjećanja i uspomene pametnog dječaka Amira. Prijateljstvo koje je obilježilo njegov život, prijateljstvo s dragim, nepismenim, neobrazovanim slugom Hasanom, na njega će ostaviti neizbrisiv trag, a Hasanova tragedija pratit će ga cijeloga života kao tužna sjena njegovih propusta. Ovo nas djelo, čitko i dinamično, prepuno iznenađenja i okreta, u samoj srži može poučiti mnogočemu. Koja je stvarna vrijednost prijateljstva, koje su njegove temeljne vrijednosti, postoji li obostrana vjernost i odanost te što su zaista prevara, ljubav, izdaja i grižnja savjesti. Emotivan i iskren, roman ovog izvrsnog pisca probudit će i najskrivenije emocije te potaknuti čitatelja na razmišljanje, ne samo o tim najdubljim trenutcima čovjekova života, već i o samoj, nesretnoj sudbini svijeta, najbolje sebe pokazujući kroz primjer nekad veličanstvenog, a danas besramno uništenog grada Kabula. A hoće li takva sudbina pratiti sve ljude ili će jedan Afganistan ostati samo mračan podsjetnik na ono što je ljudska ruka spremna učiniti i do kakvih razmjera uništiti drugog čovjeka, ovisi samo o nama.



Marta Pisk, 2.d
Ilustracija: Lana Miličević, 4.b

EINE HÖHLE, EINEN REGENMANTEL UND VIEL ZEITREISE

Mračni svijet njemačke uspješnice

Filmski velikan Netflix ovog nas je ljeta oduševio drugom sezonom serijske uspješnice Dark, za koju se mogu pohvaliti da sam ju pogledala u četiri dana i to za vrijeme trajanja matura jer jednostavno nisam mogla odoljeti. Da nisam jedina koja tako misli, svjedoči i ocjena 8.6 na IMDB-u, a evo i zašto.

Seriju odlikuju odlični glumci, primamljivi vizuali i savršeno ukomponirana glazba, ali ne mogu vam reći o čemu se točno radi. Ne zato što nisam sposobna, već zato što ona prati čak pet vremenskih linija smještenih u ovom i prošlom stoljeću, u koje su često uključeni isti likovi koji su otkrili kako se kretati kroz vrijeme.

Ipak, nije to još jedan SF klišej, već radnja izgrađena na pozitivnim praksama suvremenog pričanja priče i moderne kinematografije, što ju čini začuđujuće bliskom stvarnom životu. Likovi djeluju potaknuti emocijama i neočekivanim događajima, bez nepotrebnih drama ili beznačajnog odmicanja od priče. Atmosferu upotpunjuju motivi iz 20-ih, 50-ih i 80-ih godina prošlog stoljeća te to što je na njemačkom jeziku, savršeno uklopljenom u koncept serije.

Iako složena, radnja serije predstavljena je postupno tako da gledateljima nije naporno, nego zanimljivo i, često, napeto, što je odlično za opuštanje i zanimaciju. Svakako preporučujem da ju pogledate i mislim da je primjerna publici različitih ukusa, a legalno ju možete pogledati na Netflixu.

Lana Miličević, 4.b



Balada o zagorenom mlijeku

Mlijeko je fino ima ga svatko kod kuće, mlijeko je fino bilo hladno il' vruće.

Dobro paše uz kekse, kavu, kolače al' kad zagori svi smo naglavačke.

O mlijeko, zagoreno mlijeko sanjam te često Ne bi te ukrotilo ni vatrogasaca dvjesto.

Gdje da „kuharica“ nađe tu grančicu spasenja Lavandu ili ružmarin da zapali do vrenja.

Biti ili ne biti, pitanje je sad Kuhat' ili ne kuhat', kud će sav taj smrad.

Drž' ne daj, pošpricaj, provjetri Što bi na to rekla profa *from chemistry*.

Misli krivac „mlijeka mi u prahu“ Otpuhat ću taj dim ja u jednom dahu.

Al' tu je mama dežurna „dektiva“: „Što se to pod ovim krovom zbiva?“

Hvata krpu, baca lončić na pranje Sad u kuhinji opasno je stanje.

Nelagodno „kuharici“, zna da je svemu ona kriva Nelagodno „dektivi“ i sama je to doživjela bila.

Danas uz lončić mirno čuvaju stražu Neće više mlijeko napraviti' sabotažu.

Adrian Vukelja, 1.b
Ilustracija: Pavla Pervan, 2.a



U zvijezdama

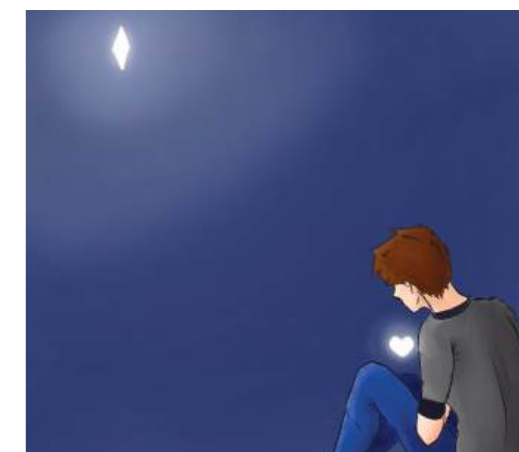
Na hladnom oltaru, njeno tijelo na blijedom mramoru, njena krv na glatkom kamenu, njena kosa.

U očima joj se zrcale zvijezde, njihova svjetlost budi nadu da njezina ljepota nije nestala da još čeka negdje na koncu.

Njegove misli lete prema njoj prema sjenci iz sjećanja, savršenijoj nego je ikada mogla biti a opet nedostojna njena lika.

Tada na njega pada ništavilo, ona tama oko zvijezda koja zna da je ovo kraj, da je ona prošla, nestala da je on sam, a ona nedostizna, u zvijezdama.

Bruno Jagodić, 4.b
Ilustracija: Larissa Horvat, 2.f



I u prošloj školskoj godini naši učenici pokazali su izvrsno modno znanje. Od prugica do već dobroznanih poderanih trapki – oduševljavali su nas svojim odabirima iz dana u dan. Prošetali smo se našom špicom te ulovili neke od modnih uspješnica



Mornarske prugice na haljini ove djevojke prizivaju ljeto i more, a mi prizivamo ovako dobar osjećaj za stil na svima. Crveni detalji pun su pogodak!



Detalji na majici i *stylish* čizmice ovu kombinaciju čine pravim modnim pogotkom. Sve pohvale!



Minimalistički, pročišćeni stil ove djevojke pravo je osvježenje. Naočale su tu da kombinaciju podignu na *next level*.



Prugice, cvjetići, print. Tu imamo svega, one znaju kako zavladati modnom špicom. Nadamo se da su nam voljne udijeliti pokoji modni savjet!



Oni su dokaz da naši dečki nimalo ne zaostaju za curama u modnom pogledu. Majica lijevog dečka zaslužuje posebnu pohvalu, a definitivno želimo bordo tenisice desnog dečka!



Zatekli smo ih na dolasku na pripreme za maturu. Modno osviješteni i za grijanje stolca. Čestitke na sjajnom izvedenom *athleisure* stilu!

I naši profesori pokazali su iznimno modno znanje, a neke od najuspješnijih kombinacija donosimo u Špici na drugi način!



Šljokičaste cipelice pravi modni *statement*, a tu je decentan nakit da upotpuni kombinaciju. Ležerno, a efektno!



Ombre majica definitivno je netipičan odabir. Pohvale na odvažnosti i ukusu!



Slatko, ležerno i *chic*. Čista petica!



Profesoricu Špoljar ni kišni dan ne može pokolebati. Kišobran se savršeno uklopio uz crveni kaputić koji nas je na prvi pogled oborio s nogu. Crno + crveno = savršena modna kombinacija! Trudit ćemo se upamtiti ovu jednadžbu.



Uz ovakav odabir kišobrana i najtmurniji dan doima se poput suncem okupanog proljetnog jutra. Dojmu, naravno, pridonosi i osmijeh profesorice Krovine. Pohvale za vesticu i deterdžent.



U pauzi između Vivaldija i chopina pije se kava. Nasložen na stupić ispred škole, to najbolje zna profesor Došen. Njegova kombinacija idealan je omjer udobnog i modernog. Prava modna simfonija!



Počeli smo brojati točkice na haljini profesorice Baljkas, ali nam se zavrtjelo u glavi. Priznajemo da je ovo fantastična kombinacija! Tu su i odlični *accessories*: sat i ruksak za sve prilike. Praktično i *chic*!



Maturanti 2018./2019.